

ŠPORT KOT BOJ PROTI DROGI

Prireditve Veter v laseh - s športom proti drogi se je odvijala v soboto, 15. maja, v organizaciji delavcev OŠ Bibe Roecka. Dejavnosti v njenem okviru so se odvijale skozi cel dopoldan, zaključek pa je bil pred športno dvorano. Podžupan občine Šoštanj David Ravnjak je v govoru poudaril, da bomo le s skupnimi močmi vzgojili mladi rod, ki bo gradil mostove, živel v sožitju ter se izognil nasilju, ulici ter omami. Vida Rudnik, ravnateljica šole BR, se je zahvalila sodelujočim in pohvalila učence, njenim besedam pa se je pridružil tudi prof. Darko Menih, ravnatelj OŠ KDK. Zaključek je bil popestren z združenim pevskim zborom in časovno merjeno pravzaprav zelo kratek. In to namenoma. Učenci so bili utrujeni, ta dan pa je tudi sovpadal z dnevom družine, ki je prav gotovo prva pri preventivnem boju proti drogi.

Pobudnik državne akcije je Športna

unija Slovenije. V Šoštanju je sodelovalo skoraj 1000 otrok. Namen ni zmagati, temveč jemati šport kot pozitivno dejavnost. Otroci so bili razdeljeni na skupine. Del aktivnosti se je odvijal v Topolšici, razredna stopnja je bila pri in v OŠ KDK, višja stopnja v športnih objektih, ljubitelji narave na Trški poti ter najvztrajnejši na pohodu na Kum. Tekavčeva ulica je bila porisana z risbicami kakih 200 otrok. Panoge so si otroci izbirali po lastnem interesu.

Dan je po besedah gospe Rudnikove dobro uspel, saj je bilo čutiti med otroci pozitiven odziv. Vsi udeleženci so dobili majice, najboljši diplome, učence čakajo tudi nalepke. K odlično izpeljani prireditvi so prispevali svoje tudi sponzorji: Občina Šoštanj, TEŠ, Banka Velenje, Era Velenje, Kmetijska zadruga Šoštanj, Premogovnik Velenje ter Gorenje notranja oprema, katerim se organizatorji zahvaljujejo.

MiKo

Foto: MiKo

O B Č I N E L I S T Š O Š T A N J

120 LET PGD ŠOŠTANJ-MESTO

Da mirno brez skrbi bi spali, so moške glavati šoštanski se zbrali, se posvetovali, modrovali in sklenili, da gasilsko društvo bodo ustanovili.

(M. Volk, Kronika ob 80-letnici)

To se je zgodilo 1. junija leta 1879. Tega dne je bilo ustanovljeno prvo gasilsko društvo v Šaleški dolini. Danes od tega pomembnega dogodka mineva 120 let in prav je, da to obletnico obeležimo dostojno, da ne bo šla mimo nas neopaženo.

Ob tem pomembnem jubileju bo prostovoljno gasilsko društvo Šo-

štanj-mesto v soboto, 19. junija letos organiziralo ob 12. uri slavnostno sejo, po njej pa ob 15.30 slovesno paradno po ulicah Šoštanja. Po končani uradni slovesnosti ob 16.00 na Trgu svobode bo društvo priredilo še veliko gasilsko vrtno veselico z ansamblom Vagabundi.

O dnevu gasilcev, ki se bo ta dan tudi praznoval, bomo obširneje govorili v naslednji številki Lista, ko bo dogajanje za nami.

Z gasilskim pozdravom Na pomoč vabljeni!

Za PGD Šoštanj-mesto
Anita Brložnik

(ALI ŠE) KAJ BEREMO?

Sposojeno v knjižnici Šoštanj

Všoštansko knjižnico, ki domuje na Kajuhovi 6, je vpisanih 1580 bralcev, ki redno zahajajo v knjižnico. Odprta je trikrat tedensko, in sicer ob ponedeljkih in sredo popoldne od 12.30 do 18.30 ure in ob petkih dopoldan od 9.30 do 14.30 ure. V tem času si lahko bralci knjige izposojajo, dobijo informacije ali se na novo vpisejo. Tako je v mesecu aprilu obiskalo knjižnico 435 bralcev in si izposodilo 1120 knjig.

Med najbolj brani knjigami so seveda romani. Med njimi je bil v aprilu najbolj bran roman Danielle Steel Izginil je. Drugo najbolj brano delo je kriminalka angleške avtorice Minette Walters Nagobčnik za jezikavko. Bralci v starosti od 14. do 16. leta še vedno najraje posegajo po knjigi Bogdana Novaka Ninina pesnika dva.

M. B.

Takoj za njim pa je tudi domača avtorica Desa Muck in knjiga Lažniva Suzi. Pri mlajših, tistih v starosti od 10. do 14. leta, je najbolj brana knjiga iz zbirke Novohlačniki z naslovom Za prepovedanimi vrati. Sledi ji knjiga Primoža Suhodolčana Košarkar naj bo.

Vsi bralci si imajo pravico izposojati knjige tudi v velenjski knjižnici, ki je v maju dobila nove telefonske številke. Informacije o delovnem času knjižnice in njenih oddelkih v Šoštanju in Šmartnem ob Paki ter o prireditvah najdete na odzivniku knjižnice, če zavrtite telefonsko številko 89 82 559. Kako pogosto vzamete v roke knjigo? Vabimo vas, da se oglasite v šoštanski knjižnici in si prosti čas krajšate tudi z branjem. Da bo odločitev lažja, vas bomo vsak mesec obveščali o novostih v knjižnici.

TAM OB OGNJU NAŠEM

40 let roda Pusti grad

Tako je zadonela taborniška himna iz mnogih grl v soboto, 8. maja, v avli osnovne šole Bibe Roecka, ko so praznovali taborniki roda Pusti grad 40-letnico svojega »uradnega« delovanja. Kajti njihova neuradna zgodovina sega še dalj nazaj. To so tudi lepo opisali v biltnu, ki so ga izdali ob tej priložnosti in podarili vsakemu obiskovalcu, ki si je ogledal njihovo razstavo in se udeležil proslave. Šoštanjčani srednje generacije se spominjajo, kako so bili taborniki dejavni skoraj pri vseh dogodkih, ki so se dogajali v Šoštanju. Ko so poleti odhajali na taborjenje najprej v Bohinj, nato v Ribno, pa tudi Savudrijo, lahko rečemo, da je Šoštanj kar opustel brez vseh teh mladih, tako da so še tisti, ki niso bili taborniki, najraje odšli na počitnice takrat, da ne bi ostali čisto brez družbe. Ko pa so se taborniki vrnili, so vedno s seboj prinesli nove pesmi, nova znanstva pa tudi prve nežne ljubezni.

In v soboto so se vse generacije znašle na enem kraju. Nekateri še gladkih lic in brezskrbnega nasmeha, nekateri že s srebrom v laseh in gubami na obrazih, a še vedno vsi z mladimi in »zelenimi« senci. Marsikatera mama se je ob tem spomnila, kako je prvič spremlila svojega nadebudneža do avtobusa in si skrivaj brisala solze, ko je njen malček prvič šel samostojno v svet. Vedela pa je, da ga zaupa dobrim rokam.

Taborniki so se za proslavo visokega

jubileja odlično potrudili in pripravili tudi priložnostno razstavo in ogled filma, izvedba proslave pa je bila prav taborniška.

Nič pretiranega hvaljenja, čeprav bi ga zaslužili. Nobenih posebnih imen. Kot so sami dejali, je prav vsak prispeval svoj kamenček v veličastni mozaik. Vendar pa moramo mi na tem mestu le omeniti ime Teje Podgoršek, ki se nam zdi že vsa ta leta gonilna sila taborništvu v našem mestu, čeprav skromno pravi, da en sam človek brez pomoči pač ne more veliko narediti.

Seveda so bili na proslavi tudi govori. Vse zbrane je nagovoril podžupan občine gospod Marjan Jakob, spregovoril pa je tudi starešina Zveze tabornikov Slovenije Peter Petrovič. Naj omenimo zanimivost: po prvi točki so zbrani vneto zaploskali, nato pa nič več. Zakaj? se boste morda vprašali. Zato, ker taborniki ne ploskajo, pač pa odobravaljoče mrmrajo in vsi prisotni so se temu prilagodili.

Po proslavi so bili in navzoči povabljeni še na taborni ogenj, taborniški gostje, ki so prišli skoraj iz cele Slovenije ponovno v Šoštanj, pa so se nato zbrali še na skromni zakuski. Veselim pogovorom, objemom in smehu se je tu pa tam pridružil tudi kakšen otožen spomin na minulo mladost, a je spet smeh zmagal in zablestel na ustih. Tabornikom želimo, da bi še naprej ohranjali in prenašali na naslednje generacije svoje plemenito poslanstvo!

L. M.

Turistično olepševalno društvo Šoštanj organizira

ocenjevanje najlepšega balkona.

Komisija društva bo ocenjevala obarvanost in urejenost balkona, kakovost balkonskih cvetlic oziroma njihov izgled, avtentičnost oziroma arhitektonski izgled po slovenskih vzorcih ter lego in skladnost s krajem.

Ocenjevanje bo potekalo do konca meseca julija.

Razglasitev naj balkona s podelitvijo priznanja bo na prireditvi Praznik luči, ki bo predvidoma 28. avgusta 1999.

NAPOVEDNIK

■ stran 2

David Ravnjak, tretji podžupan

Proračuna še ni

■ stran 3

60 let letalstva v Šoštanju

Spomin na prvi vzlet Bolhe

■ stran 5

Elektra ostaja v 1. B ligi

Rizman najboljši strelec lige

■ stran 7

“Vrt” pred Ciglerjem

Ali ima podpredsednik KS Šoštanj dovoljenje?

OBČINA ŠOŠTANJ IN IUV ZA REVITALIZACIJO TUŠ-a

Ali bo predlog sedmih svetnikov spravil na cesto še preostalih 75 delavcev tovarne usnja?

Vrtačnik sklicuje izredno sejo

Marjan Vrtačnik, Danilo Čebul, Matjaž Natek, Peter Rezman, Anton Skornšek, Cvetka Tinauer in Branko Valič so v začetku maja zahtevali sklic izredne seje sveta občine, na kateri naj bi beseda tekla o rabi in odkupu zemljišča tovarne usnja Šoštanj. V razpravo in sprejem so ponudili tudi Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o prostorskih ureditvenih pogojih, s katerim želijo doseči začasni »moratorij« na pozidavo in parcelacijo zemljišč znotraj območja TUŠ. Na ta način skušajo zmanjšati interese za domnevno razprodajo nepremičnin TUŠ-a po kosih in obratno; vzpodbujajo odkup v celoti, saj vidijo tu zanimivo priložnost za vlaganja v ponovno ožvitev tega že dolgo neizrabljenega prostora. Na podlagi osebne presoje je Marjan Vrtačnik ocenil, da sam župan težko vstopa v proces pridobivanja tega zemljišča in da bi lahko le sklep občinskega sveta izrazil resen interes za odkup zemljišča TUŠ. Že v naslednjem stavku pa je Vrtačnik napihnjeno izjavo omilil s predlogom sprejema neobvezujočega sklepa.

Dogovori Občina Šoštanj - IUV

Občina Šoštanj in Industrija usnja Vrhnika se od sprožitve procesa prisilne poravnave dogovarjata o reševanju problematike v enoti v Šoštanju. V tem času IUV ni uspelo najti podjetnika, ki bi ponovno organiziral usnjarsko proizvodnjo in ohranil del delovnih mest. Obstaja le interes za najem oz. odkup posameznih stavb oz. površin znotraj kompleksa. O tem pa sta si bila

šoštanski župan in vrhniški direktor edina, da bi kakršenkoli takšen dogovor nedvomno otežkočal smotrno revitalizacijo tega prostora.

V pismu o nameri za skupen pristop k revitalizaciji prostora IUV - PE Šoštanj je direktor IUV mag. Izidor Derganc napisal takole: V skladu z našimi predhodnimi dogovori, vam, g. župan, s tem pismo potrjujemo namero, da celotne površine kompleksa IUV PE Šoštanj in obstoječe zgradbe z izjemo zgradbe usnjarne in pripadajočega funkcionalnega zemljišča ter zgradbe usnjene konfekcije (OPUM) in cca 5000 m² zemljišč v neposredni bližini tega objekta ponudimo v odkup Občini Šoštanj. Prepričani smo, da bo to omogočilo optimalno revitalizacijo predmetnega prostora v skladu z dolgoročnimi prostorskimi ureditvenimi načrti.

Šoštanski župan dr. Bogdan Menih je povedal, da lahko odkup zemljišča s strani Občine pričakujemo že kmalu. Trenutno potekajo strokovne cenitve vrednosti celotnega kompleksa, pa tudi v predlogu proračuna je del sredstev že predviden za nakup zemljišča. Glede šivalnice se lastnik še dogovarja s podjetnikom, ki bo prevzel tudi vse delavce in nadaljeval usnjarsko proizvodnjo. Samo z izvezem dveh zgradb iz celotne površine kompleksa, kot to predlaga Derganc, se lahko ohrani 75 delovnih mest v šivalnicah. Če pa bi bil sprejet odlog, ki ga predlaga sedem zgoraj navedenih svetnikov, in bi se s prodajo v celoti strinjala tudi IUV, bi morali na cesto tudi vsi preostali delavci.

U. M.

APRILSKA SEJA SVETA

22. aprila je seja sveta občine trajala vse do večernih ur. Dnevni red je bil z napovedanimi 16. točkami obsežen, vsebina aktualna, svetniki pa dobro pripravljene s svojimi predlogi. Zato je bilo tudi pričakovati, da se bo ustavilo že pri dnevnem redu. Za samo sejo bi rekli takole. Kljub temu, da se vseskozi govori, da si je treba natočiti čistega vina, se ne ve, če so tudi kozarci takšni.

Dnevni red usklajen po dobri uri.

Od 20 svetnikov jih je bilo prisotnih 19. Pomembnejša sprememba dnevnega reda je bila le ukinitve točke o oblikovanju cen programov Vrtača Šoštanj, o čemer bodo razpravljali prihodnjic, ko bo znan predlog proračuna. Na dnevni red so dodatno uvrstili osnutek odloka o začasnih razglasitvi premičnih spomenikov tovarne usnja Šoštanj, katere predlagatelj je bil župan Bogdan Menih. Tinauerjeva (Neodvisna lista za obnovo in razvoj občine Šoštanj) je predala županu tudi zbrane podpise, ki so zahtevali tajno glasovanje.

Tretji podžupan David Ravnjak

Župan je predlagal za tretjega podžupana Davida Ravnjaka iz vrst SDS, namesto prejšnjega kandidata Franca Rogelška, ki ni bil potrjen. Treh županov ne rabimo, je bilo na splošno mnenje opozicije. Število županov je stvar župana in njegovih odločitev glede potreb pri vodenju, je bil argument opozicije. Razpravo so vzpodbudila nasprotujoča mnenja, koliko podžupani stanejo. Opozicija trdi, da je to ogromen strošek, koalicijski partnerji pa zatrjujejo, da to le ne predstavlja takšen zalogaj, če je s tem zagotovljeno boljše delo. Tinauerjeva je zatrjevala, da dva že izvoljena podžupana še nič ne delata in, da naj koalicija prizna, da si je s podžupani kupila glasove. Kopusar (LDS) je povedal, da se bile okvirne pristojnosti opredeljene že od začetka, odloka o razdelitvi nalog pa še ni, saj zadeve ne grejo čez noč. Razprava se je ponovno zaključila s tajnim glasovanjem. Župan je ob tem opozoril na dejstvo, da do zdaj še skoraj ni prišlo do javnega glasovanja, kar so na prvi seji izrecno zahtevali Tinauerjeva, Natek, Rezman in drugi, ki so že takoj od naslednje seje naprej podpisniki zahtev za tajno glasovanje. Ali so torej pozabili, da so na začetku mandata obljubljali, da bodo njihovi volivci natančno obveščeni o tem, za kaj se zavzemajo in kako glasujejo? Tajno glasovanje z enajstimi glasovi za ter 8 proti je potrdilo tretjega podžupana Davida Ravnjaka.

Svetniki so nato dokaj hitro pospravili pod streho nekatere točke, ki so se nanašale na imenovanje komisij. Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja se je zmanjšala na pet članov, Komisija za okolje in prostor bodo razširili na sedem članov, Komisija za kmetijstvo in gozdarstvo bo vodil Marjan Jakob, šef Nadzornega odbora pa bo še naprej Bojan Kugonič.

Začasno financiranje ni bilo podaljšano

Pri osnutku proračuna, ki ga še ni bilo na mizi, pa bi že moral biti, se je temperatura v sejni sobi zopet dvignila. Različne obtožbe direktne in manj direktne iz vrst opozicije so zahtevale pojasnila, zakaj osnutek proračuna še ni pripravljen, kateri podatki manjkajo. Delo ne bi smelo zaostajati kljub temu, da so nekateri na bolniški in predvsem, kaj se je delalo prej. Župan je pojasnil nekatere objektivne razloge za Predlog podaljšanja sklepa očasnim financiranjem občine, vendar pa je izid glasovanja (spet tajnega, seveda) jase. Za podaljšanje je glasovalo 7 članov, proti pa 11.

Kakšen kos si bodo odrezale stranke in posamezni svetniki.

Tudi naslednje točke so govorile o denarju. Ker se okrog denarja svet vrti, zakaj se ne bi tudi šoštanjski svetniki. Obravnava predloga o financiranju političnih strank, ki so dobile mandate v svetu in župana, zagotavljanje materialnih pogojev za delo in o plačah občinskih funkcionarjev ter nagradah članov delovnih teles so bile tri točke, ki so prinesle več stališč. Od tega, da nekatere stranke dobijo preveč in da bi se dal skupni kolač drugače razrezati, bolj enako in skromno (Rezman), do tega, da stranke od nečesa vendarle morajo živeti (Kopusar). Za predlog o financiranju političnih strank je glasovalo 10 svetnikov, proti jih je bilo 8. O ostalih dveh predlogih pa bodo še govorili, saj hočejo videti tudi oceno finančnih in drugih posledic za proračun.

Šola ali šoli

Bojana Sovič, ki je izdelala prostorsko preverbo zagotavljanja materialnih pogojev za devetletno šolanje v Šoštanju, je podala izsledke svoje raziskave. Tema seveda ni bila prvič predmet razgovorov, zato so bile utemeljive tako za eno kot za dve šoli dobro argumentirane. Na koncu pa so soglasno sprejeli predlog Tinauerjeve, da naj občinska uprava vse do sprejema ustrezne odločitve nadaljuje aktivnosti za pridobivanje republiških sredstev v dveh variantah, torej za eno ali dve šoli.

Razglasitev premičnih spomenikov TUŠ

Predlog odloka o razglasitvi premičnih spomenikov tovarne usnja Šoštanj je predlagal župan in svetniki so ga sprejeli. Čebul (Neodvisna lista za obnovo in razvoj občine Šoštanj) je predlagal tudi dopolnitev seznama ter komisijo, ki bi sodelovala pri popisu.

Vprašanja in pobude svetnikov

Proti koncu se delovno vzdušje v sejni sobi ni spremenilo. Ogromno stvari zanima šoštanjske svetnike, ki seveda niso samo njihove, temveč so sad pripomb in predlogov občanov. Naj omenimo le nekatere pobude, čeprav morda ne najpomembnejše.

Vrtačnik: Naj se ustanovi pogajalska skupina za razgovore z vodstvom TUŠ.

Rogelšek: Pri križišču vrtača Lučka in pri Stvarniku se naj postavijo usmerjevalne table za Zavodnje in Šentvid oziroma Ravne in Gaberke.

Cesar: Boljša organiziranost ambulant in obnova objekta ZD Šoštanj.

Tinauer: Uvrstitev obravnave energetskega zakona na eno izmed sej ter pobuda, da Občina Šoštanj zahteva pri državnem zboru, da se v Zakon o rudarstvu vgradi odločba o upoštevanju mnenja lokalne skupnosti o velikosti pridobivalnega prostora za izkoriščanje rudnin.

Rezman: zahteva odgovore, sprašuje, zakaj ni odziva na njegove predloge ter na kakšni podlagi se izdajajo položnice kableskega TV sistema in delež občine pri tem.

Ravnjak: S pomočjo Rdečega križa bi šoštanjskim poplavljenecem omogočili nakup gospodinskih aparatov, ki jih je uničila voda, brez prometnega davka.

Kot smo rekli, pobud je bilo še več. Bolj pomembno od tega, da jih tu naštevamo, je, da se dobre ideje realizirajo.

MiKo

DELO OBČINE

GABERKE Z VOLJO NAPREJ

V KS Gaberke sicer čakajo na sprejetje občinskega proračuna in upajo na odobrene finance, vendar skušajo delati tudi z dobro voljo. Najprej so sestavili plan, ki je tudi finančno ovrednoten, ter ga predložili občini. Statut je romal na občino že 20. februarja, vendar še ni prišel na sejo občinskega sveta. Na sestanku so se dogovorili, da lahko Kulturnica in Mladinsko društvo poišče zatočišče v prostorih Doma krajanov. Skupno so se lotili očistevalne akcije, prek Športnega društva pa so izvedli tudi delno sanacijo igrišča. V akciji je vodovod Pristava - Vrhi.

V planu je modernizacija javne razsvetljave, vzdrževanje javnih poti, ki je kar visoko ovrednoteno, ter redno vzdrževanje Doma krajanov. Ta je sicer na zunaj lep, vendar se pozna, da je zanj večkrat poskrbela nestrokovna roka. Narejen je tudi idejni projekt za toplotno ogrevanje Gaberk, vendar je le-ta še v zametkih. Predsednik sveta KS, Pavel Župevc, si želi več sodelovanja z občinsko upravo in županom, saj bi tako lažje delali in bi vsi skupaj dosegli večje rezultate. *Dokler pa je denarnica prazna, je pač tako, pravi.*

MiKo

Foto: U.M.

Svet KS Gaberke so predsednik Pavel Župevc, Zvonko Koželjnik, Bernard Skarlovnik, Peter Bolha, Karel Judež, Jože Borovšek in Anton Špital (manjka).

5. kongres socialdemokratov

V soboto 8. maja, je bil v Portorožu 5. kongres Socialdemokratov Slovenije (SDS) pod geslom »Čas je za Slovenijo«. Naj spomnimo, da je bil njihov zadnji, 4. kongres leta 1995 v Topolšici. V obdobju zadnjih štirih let so v stranki povečali članstvo še za 10.000. Od tega je vsaj četrtina višje izobraženih, 55% jih ima srednjo izobrazbo, 26% je mlajših in 28% žensk. Preko 400 delegatov, gostov in novinarjev se je udeležilo tega dogodka v Kongresnem

centru v Portorožu. Med gosti so bili zastopniki tujih veleposlaništev in konzulatov v Ljubljani in predstavniki socialdemokratskih strank iz mnogih evropskih držav, Slovencev izza meje in iz Amerike. Delegata šoštanjskih socialdemokratov sta bila predsednik in podpredsednik občinskega odbora dr. Bogdan Menih in Peter Radoja, slovenski forum socialdemokratinj pa je zastopala Majda Menih.

F. R.

Policijska Pisarna ŠOŠTANJ

Modro bela kronika

Zagorelo v skladiščnem prostoru hiše

Dne 16. 5. 1999 ob 22.20 uri je na Policijsko postajo Velenje poklicala občanka in povedala, da je skupaj z drugimi stanovalci pogasila ogenj v odprtem prostoru v pritličju večstanovanjske hiše na Kajuhovi cesti št. 9 v Šoštanju. V omenjenem prostoru se je nahajal odpadni papir in odpadni karton. Pri tem je bila bojazan, da bi se ogenj razširil na celotno poslopje Kajuhove 9. Policisti so pri ogledu ugotovili, da je ogenj najverjetneje podtaknil neznan storilec. Obvestila o tej zadevi policisti še zbirajo.

Požar v Šentvidu

Dne 13. 5. 99 ob 17.17 uri je dežurni policijske postaje prejel obvestilo, da je prišlo do požara na stanovanjski hiši v Šentvidu pri Zavodnjah št. 4. Požar so pogasili gasilci pri ogledu pa je bilo ugotovljeno, da je do požara prišlo zaradi udara strele. Materialna škoda, ki je nastala ob požaru, znaša po nestrokovni oceni okoli 300.000,00 SIT.

Vlom v trafiko v Topolšici

Dne 9. 5. 99 ob 01.23 uri je na policijsko postajo poklical buden občan in naznanil, da neznanec skušajo vlomiti v trafiko v Topolšici. Policisti so na kraju dejanja zalotili M.K. in R.S. Sledi kazenska ovadba.

Vlom v skladišče Vegrada

Dne 11. 5. 99 ob 06.50 uri je na Policijsko postajo poklical delavec Skladišča Vegrada v Šoštanju in povedal, da je preko noči neznan storilec iz skladišča prodajalne odtujil kovinske plošče. Pri ogledu je bilo ugotovljeno, da je neznan storilec odtujil 79 kosov aluminijastih plošč v skupni vrednosti okoli 80.000 SIT. Policisti v zvezi tega kaznivega dejanja še zbirajo obvestila.

KAJ SE DOGAJA S PUSTIM GRADOM

Ne gradimo gradov v oblakih, zato mora biti sanacija kakovostna in trajna!

Lani v jeseni so se dela na Pustem gradu prekinila. Zima ni nič kaj prijazen letni čas za te vrste sanacij, ki so se začela z arheološkimi izkopavanji in nadaljevala z gradbenimi deli, ki vseskozi potekajo pod nadzorom Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine Celje. Seveda krajanje Šoštanja nestrno pričakujemo nadaljevanje del ter si želimo podobo obnovljenega gradu čimprej. Kako je s tem, smo se pozanimali pri gospe Marjani Čelofiga, pristojni za družbene dejavnosti na Občini Šoštanj.

Dela na gradu se bodo kakor lani začela v maju zaradi preprečevanja vdora vlage. Izvajalec del, podjetje Cigrad zaupamo, saj ima za to delo vse potrebne reference. Res smo si želeli zaključek že lani. Upoštevati moramo nepričakovane omejitve, saj ne gradimo gradov v oblakih, temveč želimo izpeljati sanacijo Pustega gradu kakovostno in trajno.

Zavlekle se je že pri začetnih izkopavanjih. Pred zimo so obnovili približno štiri petine višine stolpa, vključno s pozi-

davo okna. Stolp se razpira, zato se veže po notranjosti. Dela napredujejo počasi tudi zaradi tega, ker je grad grajen iz obdelanega kamna, tako da je treba vsak kamen, ki se vstavi, obdelati.

Stroški obnove se delijo na pol. Pol država, pol lokalna skupnost. Na Občini Šoštanj smo državo zaprosili še za dodatna sredstva, ki smo jih tudi pridobili. Tako bi radi primerno uredili tudi ozidje. K projektu sodi še urejanje okolice in poti do gradu, tako da bo končna podoba nudila kakovostno in priljubljeno izletniško točko. V ta namen smo dali priložnost študentki arhitekture, ki je iz naših krajev, da za svojo diplomsko nalogo izdelala idejno zasnovno poti, ki poteka po soteski po robu gozda. Idejno zasnovno ureditve bo predstavila v juniju, o izvedbi pa se bomo še dogovorili. Za kasnejše upravljanje in vzdrževanje računamo na razna društva.

Ravno zdaj se urejuje tudi strmi del poti do gradu, ki poteka direktno s trga. Lotilo se ga je Planinsko društvo ob financiranju Občine in ob pomoči TEŠ. Po besedah gospe Čelofiga lahko računamo, da bo sanacija stolpa končana letos.

MiKo

BELE VODE MUČIJO CESTE

Predsednik KS Bele Vode Alojz Hriberšek oenjuje delo krajanov pozitivno in v okviru možnosti. Dvakrat so se sestali, da so se na kratko dogovorili, kako in kaj, predvsem pa želijo delati. Izkazali so se ob organizaciji materinskega dneva v OŠ Bele

okrog 20 km, v načrtu pa je še tudi kakšen meter asfalta. V načrtu je tudi gradnja vodovoda, za katerega je že izdelan projekt, razpis pa naj bi izšel nekje v jeseni.

MiKo

Vode, ki je privabil številne krajanje, družile pa so jih tudi očistevalne akcije.

Problem v Belih Vodah so predvsem ceste. Veliko jih je, predvsem so strme, po njih vozijo težki tovornjaki, tako da njihovo vzdrževanje pred-

Foto: S. Knap

stavlja kar velik zalogaj. Do sedaj

Svet krajevne skupnosti Bele Vode sestavljajo: Anica Pudgar, Alojz Hriberšek (predsednik), Lilijana Ograjenšek, Gregor Petkovnik in Alojz Bačovnik. so jih v sodelovanju z GG Nazarje uredili

NAŠI OBČANI

SMRTI

V času od 20. 4. 1999 do 17. 5. 1999 so umrli

Franc MRZEL, Cankarjeva 16, Šoštanj

Franc BRODNIK, Goriška 11, Šoštanj

Ana NAPOTNIK, Lokovica 76

POROKE

8. maja 1999 so se poročili

Petra PIREČNIK, Skorno 36 in

Simon DRAGAR, Škale 59 c

Andreja JURKOVNIK, Skorno 46 in

Boštjan PIRNAT, Skorno 41 c

Nataša KODRUN, Kajuhova 7, Šoštanj in

Samo KOPUŠAR, Škale 131

KRSTI

V mesecu aprilu so bili krščeni:

TJAŠA, TADEJA, SIMON, KARMEN, DEJAN, MIHAELA, TEJA, LANA in ANA.

LIST

PRVO LETALO IZDELANO V ŠOŠTANJU LETA 1939

60 let od ustanovitve Jadrano letalskega aerokluba Šoštanj

Moje zanimanje za preteklost, še zlasti za preteklost Šoštanja, mi je nudilo veliko zadovoljstvo, ko sem zgolj slučajno odkril že odvržene listine, ki govorijo o ustanovitvi in delovanju Jadrano letalskega aerokluba Šoštanj. Iz listin je razvidno, da je bil ustanovni občni zbor 19. februarja 1939. Med listinami so še pristopne izjave, zdravniško spričevalo dr. Medica o sposobnosti bodočih pilotov-letalcev, pravilnik o delovanju skupine, plakat kraljevega aerokluba "Naša krila" iz leta 1940, ki vabi mlade, da v bran domovine vstopajo v pilotske šole. Veliko je računov o nabavi materiala (les, lepilo, žebli in drugo) za gradnjo prvega letala. Račune so izstavili šoštanski obrtniki in trgovci, in sicer: Alojz Jevšenak, Martin Medved, Franc Grebenšek, Kosi, Šumer, Tržan, Toter. Po pripovedovanju gospoda Maksa Dvornika, ki je bil med prvimi člani aerokluba, so šoštanski obrtniki in trgovci v veliki meri sponzorirali aeroklub in račune izstavljali le formalno. (Gospodu Maksu Dvorniku se ob tej priložnosti zahvaljujem, ker mi je pojasnil marsikaj, pomagal urediti listine in še dodal nekaj svojih, ki jih je ohranil.)

Člani ustanovnega odbora jadrano letalske skupine Aerokluba Šoštanj so bili: Anton Kosi - vodja v.d. in tehnični vodja, Božo Mravljak - tajnik, Maks Medved - blagajnik, Joško Fece - gospodar, Janko Vrabčič - odbornik, Ivan Novak - odbornik.

Odbor se je povezal z Aeroklubom Maribor, od koder so poslali svojega izkušenega pilota in inštruktorja Žarka Majena za mentorja bodočih šoštanskih pilotov-jadralcev. Tudi gradnja letala je potekala pod njegovim vodstvom. Stanovanje pa mu je ponudil vodja skupine Anton Kosi.

Da je bila zagnanost in entuziazem mladih šoštanjčanov ob gradnji aviona in delovanju kluba res velika, kaže številno članstvo in podatki o opravljenih urah. Razen že navedenih članov vodstva ustanovnega odbora so bili člani še: Maks Dvornik, Lojze Jevšenak, Herbert Končan, Biba Roeck, Valter Muhovec, Drago Mlakar, Anton Božiček, Polde Kumer, Rado Pejovnik, Anton Obreza, Drago Presečnik, Janez Platzler, Rudi Kovač, Karli Šoln, Milan Šoln, Vladko Skubin, Artur Verhovnik, Ivan Hliš, Oto Berdnik, Drago Uršič, Štefan Goršek, Planinc, Rednak in verjetno še kdo. Zanimivo je, da so bile med člani tudi štiri dekleta in sicer: Krista Jeromel, Tončka Stopar, Cita Grundšrajber in Tatjana Kurnik.

Delavnico za gradnjo letala so imeli v prvem nadstropju nekdanje cukrarne in pozneje sušilnice hmelja, ki je bila v lasti Rajsterjevih, oziroma prostor nad skladiščem železine na Trgu bratov Mravljak.

Letalo, ki so ga poimenovali "Bolha" so zgradili v rekordnem času, saj je opravilo svoj prvi let v Lajšah že 24. septembra 1939 ob množici gledalcev. Ob tej priložnosti je nastal članek, ki ga citiram v celoti.

Naša "Bolha" je zletela v zrak

Ko se je v februarju ustanovila naša skupina, so najbrž mnogi podvomili v uspeh njenega dela in njenega daljšega obstoja. Od papirnatega načrta do letala je dolga pot, zlasti še, če skupina nima dovoljnih sredstev, orodja in delavnice. Vse te dvome pa sta razpršila vztrajnost in volja ustanoviteljev; zavedali so se, da je treba prijeti resno za delo in zavihati rokave.

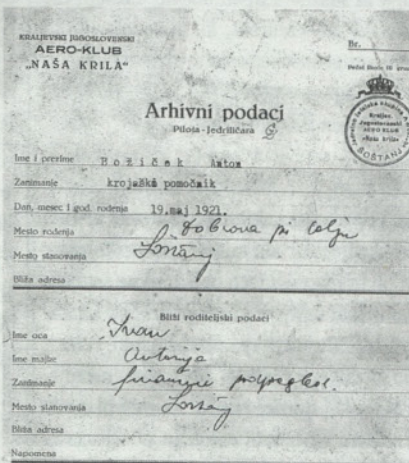
Tako se je tudi zgodilo. Danes ima skupina poleg papirnatega načrta tudi svoje prvo letalo. Slovesen krst in prvi let dne 24. septembra 1939 sta množici prisotnih dokazala, da je naša jadrano skupina resna in upoštevanja vred-

na organizacija. Lepo je bilo gledati, ko se je letalo dvignilo nad 70 m visoko in rezalo zrak, lepo je bilo, ko so ga ob pristanku obkrožile množice ljudi in ga z zanimanjem ogledovale. Brezdvomno so morali gledalci ugotoviti, da jadrano šport ni šport v golem pomenu besede, podoben n. pr. nogometu, ampak da je združen z veliko stvarjo - z delom. Letalo, s katerim bodo naši jadranci letali, je bilo treba zgraditi od prvega do zadnjega kosa lesa. Jadranci so morali biti tudi

mizarji, strugarji, lesorezi itd. Javnost, ki vedno s predsodki presoja delo mladine, je tokrat gotovo morala izreči skupini pozitivno sodbo in oceno. V delavnici že ležita dva papirnata načrta za dve novi letali (Načrta nista bila realizirana zaradi vojne. Opomba Z.Č.). Spet se bo oglašal ropot žage, sekire, kladiva. Kosi lesa bodo dobivali oblike, nastajalo bo letalo. Nastopajoča jesen in zima bosta prenesli delo skupine iz proste narave v delavnico. Ta naj nas spet združi, postane naj kovalo naše mladinske skupnosti, kulturna šola, v kateri bomo s svobodnim razumom sledili današnjemu velikemu času, ga prav razumeli in se ob njem vzgajali. Vse naše delo naj temelji na iskrenem medsebojnem tovarištvu in volji do dela. Stenčas (stenski časopis, v katerem so pisali poleg strokovnih zadev tudi o delavskih pravicah in sličnem. Opomba Z.Č.) pa naj bo verno zrcalo naših hotenj in teženj. Rastemo v delu in borbi! Konec citata.

V pričujočem zapisu je čutiti svobodomiselni duh mladih in hotenja po drugačnem družbenem redu. Uradna oblast je zaradi teh idej skušala preprečiti delovanje kluba, kar pa ji ni uspelo.

Zvone Čebul

Lajše 1939. leta. Bolha pred poletom.

Čista okolica doma krajanov v Florjanu

Člani SKD Mačji kamen so me povabili na očiščevalno akcijo. Zgodila naj bi se pred prvomajskimi prazniki v okolici doma krajanov v Florjanu. Za vsak slučaj sem zamudila, kdo ve, kaj imajo za bregom in če nimajo kakšne lopate ali grabelj viška. No, ni mi bilo treba poprijeti za delo. Vseh 32 članov, kolikor jih ima v evidenci odbor, ki ga sestavljajo Dušan Uršnik, Roman Oblak, Marjana Mežnar, Ivanka Goddec, Peter Grudnik in Aleš Juvan, seveda ni bilo. Dobrodošli bi bili seveda tudi ostali krajanji, saj pridnih rok nikoli ni preveč. Pa je delo kljub temu dobro steklo, žagali so, pleskali, grabili, sekali in še kaj, tako, da so bili na koncu zelo zadovoljni. Le

streha doma jih skrbi, ki močno kliče po obnovi. Predsednik KS dr. Valter Pirtovšek, ki je bil tudi prisoten, upa, da denar bo, saj za tako velik zalogaj ni dovolj samo dobra volja. Ampak včasih je prav močna volja največja gonilna sila in če je tako, lahko zagotavljamo, da bodo člani društva še marsikaj postorili.

MiKo

Foto: MiKo

DRUŽENJE PRI DELU IN ZABAVI

Pomladanske aktivnosti Turističnega društva Skorno

Turistično društvo Skorno se trudi po svojih močeh skozi vse leto. Pridružuje se vsesplošnim akcijam v okviru slovenskega prostora, poskrbi pa tudi za ohranjanje običajev.

Pod geslom *Očistimo si okolje*, v znamenju katerega so potekale aktivnosti po vsej Sloveniji, smo v Skornem v okviru Turističnega društva organizirali to akcijo 17. aprila. Kljub opozorilu je še vedno med nami takih popotnikov, ki ne poznajo ali nečejo videti košar za smeti ali imajo odlagališče kar v sosednjem gozdu. Zato v takih akcijah lahko vsak pripomore za lepši videz in čisto okolje. V tej akciji je sodelovalo le nekaj krajanov, predvsem najmlajši. Tisti, ki pa so onesnaževali in jim ni mar za okolje, so le opazovali, kako čiščenje poteka. Nabralo se je veliko odpadkov, ki smo jih odložili v keson, za odvoz katerega je poskrbela Krajevna skupnost. Po končanem delu smo si privoščili golaž in kozarček dobrega vina, s čimer nam je postregla ga. Milena na Kmečkem turi-

zmu Pirečnik. Pred dnevom upora smo postavili v Skornem na Močevskem vrhu mlaj, ki ga je podaril član društva g. Lesnik. Za postavitev je bilo potrebno kar nekaj moči in iznajdljivosti, pri čemer so se izkazali krajanji. Po tej naporni akciji, ki je bila lažja zaradi humorja, ki ga je bilo v veliki meri, se je seveda prilegla malica. Zaradi veselja in ponosa smo ob 32 metrov visokem mlaju tudi zapeli. Na predvečer praznika dela smo kljub slabemu vremenu prižgali velik kres, ki smo ga pripravljali kar nekaj časa. Ogenj je gorel do zgodnjih jutranjih ur, noč pa je prinesla veselo razpoloženje velikemu številu krajanov. Dobremu razpoloženju se je pridružil tudi predsednik KS dr. Pirtovšek, ki je prispeval tudi veliko buteljko in z njo nazdravil krajanom. Člani Turističnega društva vabimo vse krajanje, da se nam pridružijo tako pri delu kot pri zabavi, saj je vsem skupna želja po čim bolj prijaznem domačem kraju.

Franc Skornšek

PRIHRANITE SI ČAS IN DENAR!!

Prepusite skrb za plačevanje rednih obveznosti banki!

Tekoči račun zagotavlja udobno in varno poslovanje brez gotovine. Ena od možnosti je pooblastilo banki, da avtomatično plačuje vaše obveznosti, na dogovorjeni dan v mesecu z obremenitvijo vašega tekočega računa. V banko prinesete samo katerikoli dokument, v katerem so osnovni podatki o izvajalcu in uporabniku, kot npr. zadnja položnica, račun ali potrdilo o plačilu.

Ponujamo vam možnosti poravnavanja:
RTV naročnina
elektrike
naročnine za časopise
stanarine
komunalnih storitev
raznih obročnih odplačevanj
zavarovalnine
oskrbnine v vrtcih
preživnine
PTT storitve
obveznosti po plačilnih karticah, itd.

O vseh opravljenih plačilih boste prejeli obvestila z rednimi izpiski, vi pa se boste izognili gneči pred bančnimi okenci in proviziji za plačilo položnic.

banka velenje

Banka Velenje d.d., Velenje,
bančna skupina Nove Ljubljanske banke

PROSTOVOLJSTVO JE NEKAJ NAJLEPŠEGA

Predstavitve modela prostovoljnega dela na OŠ Bibe Roecka

kušnje, ki jih ne morejo dobiti v nobeni drugi obliki izobraževanja.

petek in soboto, 9. in 10. aprila, se je v Hotelu Vesna v Topolšici odvijal seminar za strokovne delavce slovenskih DELO V ŠOLI. Koordinatorica in vodja tega seminarja gospa Alenka Čas, dipl. psih., svetovalka za prostovoljno socialno delo na Zavodu RS za šolstvo, nas je povabila k sodelovanju na seminarju.

Na OŠ Bibe Röcka že tretje leto poteka organizirana prostovoljna pomoč pri učenju in osebna podpora, ki jo izvajajo učenci in dijaki. Vključeni so dijaki ŠC Velenje, ki se jim ure prostovoljne pomoči upošteva pri izbirnih vsebinah. Naše učenke prostovoljke, Jasmina Imširovič, Gabrijela Tajnik iz 7. c in Katja Švare iz 8. b razreda, so na kratko predstavile prostovoljno delo na naši šoli. Iz lastnih izkušenj so pripovedovale o svojih občutkih, kadar nekemu pomagajo, prednostih in pomanjkljivostih prostovoljnega dela, doživljanjih pri tem... Katja Švare je na kratko predstavila raziskovalno nalogo, ki jo je opravila še z dvema sošolkama in nosi naslov *Prostovoljno delo - da ali ne*. Tudi iz te naloge so jasno razvidne prednosti prostovoljne pomoči na šoli. S svojo neposrednostjo, odprtostjo in številnimi izkušnjami so navdušile udeležence seminarja in vsaka zase pozele aplavz. Nagrada za njihovo prostovoljno pomoč so brezplačne bogate iz-

Vtisi prostovoljk
Jasmina Imširovič: Že dve leti sem prostovoljka na OŠ Bibe Rocka. Svojima sošolcema pomagam pri učenju. To delam z veseljem in mi ni težko. Seveda pa v to vlagam veliko truda. Včasih se zgodi, da se vse podre in je treba začeti od začetka. Rada vidim, da se moje znanje in način učenja prenaša na drugega učenca. Zame je lažje, ker učim svoja sošolca in jih bolje poznam. Težje pa je, če otroka ne poznaš in moraš najprej navezati stike z njim. Vedno pa ostane prijateljstvo med nama in to se mi zdi najpomembnejše.

Gabrijela Tajnik: Kako se ob prostovoljnem delu počutim, ne znam najbolje opisati. Povedati pa moram, da je ta občutek nekaj najlepšega, najčudovitejšega na svetu. Srečna sem ob tem, ko vidim, da je še kdo lahko srečen zaradi mene.

Katja Švare: Udeleženci seminarja v Topolšici so navdušeno spremljali naše pripovedovanje. Govorila sem o izkušnjah, ki sem jih pridobila s prostovoljno pomočjo sošolcu. Nekaterim so se utrnile solze, na koncu pa so nas zasuli z vprašanji. Bila sem ponosna, da so nam tako z zanimanjem prisluhnili. Ponovno je bila zame to izkušnja, ki bo v meni pustila lepe spomine vse življenje. Srečala sem ljudi, ki so z dušo in telesom predani prostovoljstvu in mislim, da je to ena najlepših oblik dejavnosti, ki se dogajajo v šoli.

POZITIVNI CILJI - PREPREČEVANJE ZASVOJENOSTI

Razstava plakatov v občinski avli

Droga! Simbol zla, propada in uničenja. Simbol lažnega sveta, v katerem sije sonce le, če si ga kupiš. Kako se boriti proti njej, kako jo preprečiti.

V mesecu maju poteka akcija *Veter v kaseh - s športom proti drogi*, ki je široko zasnovana akcija v slovenskem prostoru. Pri tem projektu sodeluje prvič tudi skupina LAS - lokalna akcijska skupina za preventivno preprečevanje zasvojenosti z drogami v občinah Velenje, Šoštanj in Šmartno ob Paki. K sodelovanju so povabili vrtnice, osnovne šole, pokliene in srednje šole na območju treh občin. Pritegnili so mlade k razmišljanju o drogi ter o možnostih, kako ji ubežati. Najmlajši in šolarji so sodelovali na likovnem natečaju za izdelavo plakata ali lepaka na temo *S športom proti različnim oblikam zasvojenosti* in avtorskem natečaju za izvirna gesla, grafite in slogane na temo *Nevarnost droge - poišči si boljše rešitev*. Izbrana likovna dela so razstavljena, najbolj izvirni predlogi pa bodo natisnjeni na opozorilnih plakatih ter nagrajeni.

Plakati so bili prvič predstavljeni v avli občine Šoštanj 12. maja. Otvoritev je popestril prisrčen program najmlajših iz vrtnice in osnovnošolcev. Moram reči, da se mi sicer tako pusta avla občine, ki bi gotovo zaslužila boljše izgled, še nikoli ni zdela tako prijazna. Plakati, ki opozarjajo na drogo, so prikaz razmišljanja otrok, kako se drogi upreti, kako lažni svet omame nadomestiti s pozitivno dejavnostjo, z igro, s športom, z zdravo zabavo. Predsednik LAS-a, dr. Jovan Stupar, je spregovoril o problemu droge, o tem, koliko se mladi zavedajo posledic uživanja, da često iščejo pot,

Foto: MiKo

kako naj se drogi uprejo in opozoril prisotne na stiske zasvojenec, ki jih včasih nočemo videti in slišati. Župan občine Šoštanj dr. Bogdan Menih se je zahvalil udeležencem, ki so sodelovali na razpisu in skupini LAS ter v imenu občine in svojem izrazil vso podporo tudi takemu načinu boja proti drogi. Plakati bodo predstavljeni še v Šmartnem ob Paki in Velenju.

LAS - Lokalna akcijska skupina

Program medobčinske lokalne akcijske skupine, ki je sicer vladna organizacija in deluje pod okriljem Urada za negospodarske javne službe pri MO Velenje za področja vseh treh občin, se ne omejuje le na ta projekt. S svojim delom sežejo na tista področja, kamor ostale ne sežejo. Tak pristop zagotavljajo predstavniki vrtnice, osnovnih in srednjih šol, socialnega varstva, zdravstva, policije, kulture, kakor tudi MZPM ter OZ Rdečega križa. Zastoj bi si bilo zatiskati oči, da tega problema na našem območju ni. Droga ni samo trda droga. So tudi cigarete, alkohol in ustanovitev LAS-a pred tremi leti je več kot upravičena. Pogovor z dr. Jovanom Stuparjem mi je delno razjasnil namen in delo skupine, katere namen je predvsem preventivno delo.

V terapevtski skupini, kjer je 12 članov, je bila organizirana likovna delavnica, pripravljali so informativne točke. Strokovni delavci so sestavili dodaten preventivnozgodnji program in seminar Šola brez droge, organizirali predavanje diplomiranega terapevta iz ZDA.

Trud za izobraževanje je temeljna naloga. Pripravljajo se na 1. slovensko konferenco o odvisnosti, ki bo v Ljubljani. Javnosti so se predstavili tudi z zloženko, ki predstavlja pomembnost zdravega in pozitivno naravnane cilja v življenju, vsebuje pa tudi naslove za pomoč v stiski.

In seveda nezahtevno. Za to so potrebni predvsem ljudje z dušo in srcem na pravem mestu. Ljudje, ki iščejo možnosti za reševanje težav. Ki si prizadevajo za osveščeno mladih in odraslih. Ki vzpodbujajo okolje k sodelovanju. Ljudje, ki so tako s srečo pri tem, kot je dr. Stupar, ki ima na tem področju kar nekaj izkušenj in uspehov, o katerih pa noče govoriti. Zato ne govori o njih, ker čuti in pravi, da je pomoč sočloveku edina in prava pot v življenju. V tem življenju, ki nas mnogokrat postavi pred neusmiljeno dejstvo, ko se v družini soočamo z drogo v takšni ali drugačni obliki. Ponavadi takrat, ko je že pozno, ko smo nemočni in nepoučeni. Zakaj se ne bi tudi s pomočjo takšnih skupin, kot je LAS, prebudili še pravočasno.

MiKo

MLADOST PREŽETA Z USTVARJANJEM

Mlade frajle in njihova prva kaset

Se mejejo se mi s plakatov in me vabijo, da jih pridem poslušati. Ne samo poslušati in spoznavati njihov način izvajanja narodnozabavne glasbe. Tudi spregovoriti želim z njimi. Ujela sem jih na koncertu v Topolšici, kjer so s sloganom *S koncertom do kasete* jasno povedale, kaj hočejo. Svojo kaseto. Pogovor s članicami ansambla *Mlade frajle* je vrnitev v sanje, v že pozabljena hrepenenja in zamujene priložnosti. Je prijeten klepet o svetu glasbe, zanosu, premagovanju ovir in o ciljih. Takšnih in drugačnih. V pogovoru z njimi me prevzame njihova svežina, igrivost, njihova zagnanost. Prijetno mi je v družbi z Natašo Skornšek, Tadejo Ambram, Kornelijo Žolger in Sonjo Hercog, ki klepetajo in se smejejo, malo za šalo in malo za res govorijo o sebi in o glasbi. Obrnem se na Natašo Skornšek, ki je iz doma iz Skornega. Z njo spregovorim o nastanku ansambla, začetkih in prebijanju na glasbeni sceni.

Najprej vaje, šele nato špili

Idejni vodja ansambla je Marjan Hercog, ki je v želji pomagati svoji hčerki Sonji začel iskati dekleta, ki bi se generacijsko ujemale z njo. Dijakinje. In jih je našel. Sonji, ki igra saksofon, sta se pridružili Tadeja, ki obvlada kitaro in flavto, in Kornelija s harmoniko in bas kitaro. Nataša, ki igra klaviature in bas kitaro, je prišla k ansamblu zadnja. Vendar ne brez izkušenj. Pridobivala si jih je na nastopih skupaj z očetom Francem, ki je pravzaprav kriv, da Nataša igra. Vmes je bila tudi kriza. Čas, ko je hotela Nataša pustiti glasbo in biti samo otrok. Takrat sta starša s svojo močno voljo vplivala nanjo, da se je vrnila k instrumentom. Ko so jo pri njenih 17. letih povabili k ansamblu, ji je bila ločitev od očeta težka, vendar je sprejela izziv. Tako so nastale *Mlade frajle* in s svojim prvim nastopom leta 1997 na Celjski koči že opozorile nase. Do prvega nastopa pa je bilo potrebno veliko vaj, kar je še toliko težje izvedljivo, ker so punce iz različnih krajev. Tadeja je iz Sevnice, Kornelija iz Poljčan, Sonja iz Laškega in Nataša iz Skornega pri Šoštanju. Vaje imajo v Celju enkrat tedensko in nad njimi bedi Brane Klavžar, znano ime na glasbeni sceni.

Od prvega koncerta do danes se je zgodilo že kar nekaj špilov, kot pravijo. Med večje uspehe štejejo nastop v oddaji *Kaj dela Dolenje*, kamor jih je povabil Lojze Slak, več nastopov na različnih lokalnih TV, kakor tudi nepozabno Silvestrovo 98/99 v Berlinu. Tja jih je

povabil kdo drug kot Dori Pečovnik in tam, pravijo, so se počutile kot kraljice. Saj tudi takšne so. Prave mlade princeze v svojih mičnih oblačilih, ki imajo navdih *oberkrajnerja*. Bile so tudi znane. Oktobrfest v Mariboru leta 1997, pa prvo mesto na avdiciji za Vurbeški festival, ki se vsako leto dogaja v Mariboru in na katerega se ravno zdaj pripravljajo. Pa številni nastopi širom po Sloveniji, kjer jih že dobro poznajo.

In seveda kasete.

Kasete, pravijo, mora biti. To je potrditev, to je tisto, kar je želja vsake skupine. Pot do kasete ni lahka, saj ni dovolj samo želja. Spet je ata Marjan prevzel organizacijske posle. Besedilo na kaseti je delo več piscev, med njimi tudi Vere Soline. Za glasbo je med drugimi poskrbel Igor Podpečan, pri katerem kasete tudi nastaja. In denar? Nekaj sponzorji, nekaj pa dekleta sama s koncerti. Štirje v dveh mesecih, v štirih krajih, od koder so dekleta doma. Povsod so bile dobro sprejete, saj poleg dobre glasbe nudijo tudi dober videz in prisrčen nastop.

Kasete torej bo konec junija in glede na povpraševanje bo naklada velika. Glasba na njej bo zelo raznolika. Po izidu seveda promocije in nato naprej. Novi nastopi, nove ideje, novi, še večji cilji. Ali pa tudi ne. Ansambel bo ostal skupaj, pravijo, ne glede na zasebne želje. Nataša bi poleg muzike in službe rada še študirala, zraven pa se kar malo nagajivo smeje in pogleduje svojega fanta Matjaža. Kdo ve...

Ampak takšna je mladost. Lepa, a nepredvidljiva, polna optimizma, pa vendar obremenjena z odgovornostjo. Le da to breme človek, ko je mlad, laže nosi.

Še veliko ustvarjanja jim želim in da bi bilo življenje Mladim frajlam ena sama pesem.

MiKo

KRES JE PONOVO ZAGOREL

ladim v naselju Pohrastnik se je porodila želja, da bi združili prijetno s koristnim. Tako smo se odločili, da bomo ustanovili svoje športno društvo. Za začetek delovanja pa smo pripravili postavljanje mlaja in kresovanje.

27. aprila smo se zbrali, okrasili mlaj, ga postavili in po starih običajih postavili tudi šrango. Po odzivu sodeč, je bilo šranganje in živa glasba, ki nas je spremljala, mimosidnim in tam zbranim zelo všeč.

Na predvečer delavskega praznika, 1. maja, pa smo na Mlinarjevi njivi ob Toplici prižgali kres. Kljub vremenu, ki nam je hotelo nagažati, smo vztrajali. Krajani so se v velikem številu zbrali ob prazničnem ognju in dobro razpoloženje je trajalo dolgo v noč.

Vse to nam je dalo še več poguma za nadaljnje delo, ki smo si ga zastavili člani mladega

športnega društva Pohrastnik. Od tem smo prepričani, da bomo imeli pri našem delu podporo in da se bomo še naprej družili mladi in starejši ob drugih priložnostih.

Mojca Skornšek

KDO UNIČUJE, KAR TELEKOM IZGRAJUJE

Takšen slogan je nalepljen na vseh telefonskih govornicah širom Slovenije. Tudi v naši, v Šoštanju, ga najdemo. Ob prebiranju nalepke izveš, da je bilo lani zabeleženih kar 6500 namernih poškodb govornic in da ti lahko prav govornica reši življenje.

Pa to, kot da nas ne briga. Govornica, ki stoji ob Kajuhovem domu, je čisto žrtev objestnežev. Zadnja poškodba je bila razbita šipa in polomljena vrata. Nekdo je imel očitno mnogo preveč energije, ali pa ga je k temu napeljala kakšna slaba vest po telefonu. Kakor koli, ni opravičila, da se nekdo tako znaša nad imetjem drugega, hkrati pa resnično onemogoči uporabo telefonske govornice, ki je prav gotovo največkrat uporabljena prav v nujnih primerih. Slučajno smo posneli Telekomovega delavca pri odstranjevanju poškodovanih vrat. Posnetek je nastal okrog dvajsetega aprila. Po prvem maju je bila šipa zamenjana in vrata popravljena, ampak kaj, ko je že 10. maja bila nekomu napoti šipa na drugi strani govornice. In tako v nedogled.

MiKo

Foto: MiKo

TRENUTEK S HILDO STEBLOVNIK

Ko začutiš človeka

Gospa Hilda Steblovnik je pesnica. Pesnica tako po duši, kot po svojem načinu življenja. Kratka pesmica, ki je prispela v naše uredništvo, s pripisom, da je bila napisana v času boleznih. Ti verzi so me zvalili na pot, ki je vodila po ozki cesti, med razkošjem sadnih dreves, posajenih na zelene površine, med zoranimi njivami, ki obejajo dobro letino pridni roki, po tisti cesti, ki vodi v Podgoro.

Ustavim se pred domačijo, položeno med zelenje, ki ga daje ta gozd in travnik, položeno v razkošje rož in miru. Ob pozdravu sem negotova. Gospa Hilda izžareva domačnost in topel sprejem in njena roka se nič ne obotavlja seči v pozdrav. Zadrege je mimo. Topel pomladni dan in sonce v tristo let stari hrški pred hišo vabita, da posediva kar zunaj na klopci. Za nič na svetu ne bi zamenjala pogleda, ki sega tja do bežeče Savinje, ki teče svojo pot. *Zivljenje je kot reka*, pravi gospa Hilda in njen pogled je blag in mil, sijaj njenih lepih modrih oči pa daje njenemu obrazu mladosten in živahen videz.

Takšen mir je okrog naju, da kar obnemim, se predam poslušanju besed svoje gostiteljice in uživam ob njenih pesmih, ki mi jih prebira. Z lepim, zvencim glasom prebira pesmice, ki mi same govorijo o njej, zato le malo stvari povprašam. O tem, da se je rodila leta 1926 v Šempetru v kmečki družini, da za šolanje ni bilo denarja, da pa se je poročila sem v Podgoro, kjer sta z možem živela v ljubezni

in ohranjala kmetijo na temelju spoštovanja. O preteklosti govori s strpnostjo. O svojem težkem delu na kmetiji spregovori, o vzgoji otrok, sina in hčer ima, o gospodinskih opravilih ter o ročnih delih, ki jih je tudi razstavljala, ter o možu, ki ji je umrl leta 1986. Potem je ostala sama. Današnji čas je tak, da gredo otroci od doma, se strinja in čisto brez samopomilovanja pove, da se z življenjem pač moraš sprizniti in ga vzeti, takšnega kot je, če nočeš kloniti. Samota je bila huda. Prehuda. Ubijala jo je, zato se ji je gospa Hilda postavila po robu. Začela je pisati. Cist, nepopisan papir je postal prijatelj njenih samotnih dni. Njeno pisanje je najprej lajšalo njeno samoto, nato pa je vzpodbudo prijateljev le zaupala svetu izpoyedi svoje duše. Pridružila se je Literarnemu krožku DU v Šoštanju, redno objavlja svoja dela prek založbe Likos, predstavila se je v knjigah *Cvetovi*, *Odmevi srca...* Vabijo jo na številne prireditve, obiskujejo jo mnogi ljudje, njeno pisanje pa vendarle nastaja ob samotnih trenutkih. Ponudi mi svojo knjižico. *Iskrice samote*, jo je naslovlila, ob pomoči prijateljev jo je izdala februarja leta 1997. Od kod naslov, ne vprašam. Njena samota je pravzaprav njeno bogastvo, neusahljiv vir ustvarjanja.

Slovo ni bilo slovo. Samo tako se je zdelo. Tako fizično neke prekinete pogovor, se posloviš, greš svojo pot. Ni postala na pragu, ni mi mahala v pozdrav. Tega tudi nisem pričakovala. Pa vendar me je pospremila na svoj način. Z mislijo.

MiKo

OB DNEVU ZEMLJE

Prejšnji mesec smo en dan posvetili mislim na našo hraniteljico Zemljo. Ne mislim ponavljati vseh misli, lepih in slabih, ki so bile ob tem izrečene. Na to bi morali misliti vse dni v letu, vsak od nas lahko pripomore, da bomo naš planet ohranili zanamcem tak, da bodo na njem lahko živeli. Tudi v naši občini imamo z onesnaženjem okolja kaj slabe izkušnje, se pa stanje sicer počasi, pa vendarle izboljšuje. Kljub našemu mačehovskemu odnosu do narave, nas ta še vedno preseneča. Nekako ji uspeva, da kljub našemu neznanju in malomarnosti še vedno ponudi radovednemu pogledu

kakšen takšen čudež, kot je cvet dišečega jegliča, ki je za-varovana rastlina.

Dom si je našel čisto na mejah naše doline v skrivnostni soteski na nedostopnih skalnih polih v res skrajnih razmerah. Za naše hribe je ta enkratna in dišeča roža nekaj takega, kot je za Boč velikonočnica in za Alpe planika.

Če jo boste na svojih izletih opazili, nikar je ne ruvajte, doma bi vam umrla. Raje jo pustite in pojdite pogledat spet drugo leto. Če jo boste pustili rasti, jo bo lahko videl še kdo drug!

L. M.

Š P O R T

ELEKTRA OBSTALA V 1. B LIGI

Rizman najboljši strelec lige

V lanskim ekipi Elektre je uspel obstanek v 1. B ligi. V kvalifikacijah so v treh tekmah z 2 : 1 premagali ljubljansko ekipo Yurij Plava laguna. Boljši so bili na obeh tekmah v Šoštanj, v tretji tekmi so z rezultatom 94 : 73 gladko premagali Ljubljance tudi brez Božiča, ki se je poškodoval na začetku tekme, zato pa sta ga uspešno zamenjala Kovačević in Divjak, predvsem z odlično igro v obrambi. Neustavljiv je bil na zadnji tekmi znova Vladimir Rizman, ki je dosegel 27 točk. Vladimir Rizman, popularni Rizo, je bil gotovo najboljši igralec Elektre v minulih sezonah. To dokazuje tudi dejstvo, da je bil najboljši strelec 1. B lige po koncu rednega prvenstva s povprečjem 25 košev na tekmo, saj je dosegel več kot 500 točk po 22-ih kolih in še 83 v kvalifikacijah za obstanek v 1. B ligi. Čeprav so bili pred začetkom sezone cilji nekoliko višji, je Rizman na koncu z doseženim zadovoljen, saj je po četrtem kolu ekipo zapustil Darko Mirt, kar je močno vplivalo na koncepcijo Elektrine igre. Poleg tega so imeli kar nekaj smole s poškodbami Medveška, ki ni igral sedem kol, in Tajnika, ki se je v ekipo vrnil šele proti koncu prvenstva. Zaradi tega so dobili nekoliko več priložnosti mlajši in si s tem pridobili dragocene izkušnje za prihodnjo sezono, je dejal Rizman in dodal: "Glede na to, da smo druga najmlajša ekipa v ligi za Unionom Olimpijo - mladimi, moramo biti z obstankom v ligi zadovoljni. Rad igram in dobro se počutim v tako mladi ekipi. Brez omenjenih težav bi si obstanek v ligi zagotovili že po rednem delu." Kot rečeno, je bil Rizman najboljši strelec 1. B SKL. Kljub temu pa poudarja, da imajo veliko zaslug za končni uspeh tudi njegovi soigralci, glavni trener Vezjak in uprava, ki je omogočila urejene razmere v klubu. "Zame je naslov najboljšega strelca v 1. B ligi zelo lep uspeh, za kar se moram zahvaliti tudi soigralcem in trenerju, ki je igro gradil predvsem na meni in Božiču, in sva imela precej proste roke pri metih na koš. Po dveh letih neigranja zaradi težav z državljanstvom sem si znova zadel tekmovalne košarke (prej sem igral rekreativno). Minula sezona je bila moja najboljša po vrnitvi pred tremi leti," je povedal Rizman.

Za dosežene uspehe nima neke posebne skrivnosti. Potrebno je predvsem veliko treninga, ogromno metov na koš, morda je del naravnega talenta, vendar brez veliko treninga tako uspešen ne bi mogel biti. Po njegovem mnenju bi drugo leto z nekaterimi okrepitvami in nadaljnjim trdim delom lahko dosegli boljše rezultate kot letos. Misli, da bi se morali okrepiti na mestu organizatorja igre, predvsem pa bi potrebovali enega izkušenega

centra, od katerega bi se lahko mlajši veliko naučili.

Rizman ni le izvrsten strelec. Visoko je bil uvrščen tudi na lestvici skakalcev in podajalcev, na vsaki tekmi pa je bil v zori ostalim, kako se je treba boriti za svojo ekipo. Igral je skoraj na vseh igralnih mestih, vsako pa ima - po njegovem mnenju - svoje lepe strani: neke več "šutiraš", druge več skakeš, ponekod pač več asistiraš; povsod lahko pripomoreš k ekipnemu uspehu. Po naporni sezoni - trenirali so 8-krat tedensko - so vsi komaj čakali na konec prvenstva. "Trdo delo se nam je obrestovalo predvsem v zadnjih šestih tekmah, ko smo zaigrali nekoliko bolje, in v kvalifikacijah za obstanek izkoristili prednost domačega igrišča in premagali Plavo laguno. S treningi bomo nadaljevali do konca junija, nato pa bomo odšli na zaslužen počitek," je še dodal Rizman, ki veliko zaslug za uspeh pripisuje tudi navijačem.

Med njimi je vedno tudi Rizmanov petletni sin Jan, ki že dobro obvlada košarkarsko žogo, saj veliko časa preživi v telovadnici in poskuša posnemati očeta in soigralce. Prezgodaj je reči, če bo šel po očetovih stopinjah, to se bo sam odločil. Že dve leti in pol pa ima doma koš, s katerim ne da miru domačim in sosedom. Rizmana na Elektro veže še dveletna pogodba, zato o odhodu ne razmišlja, torej bomo lahko tudi v prihodnjih sezonah uživali ob njegovih igrah.

USPEŠNA IGRA MLADIH DO 20 LET

Pričela se je liga za mlade do 20 let. Mladi košarkarji Elektre so zelo uspešni, saj imajo dobre možnosti za uvrstitev med prvi dve ekipi v skupini, s čimer bi si zagotovili uvrstitev med prve štiri ekipe v državi.

Liga se igra po enokrožnem sistemu, Šoštanjčani pa so po vrsti zmagovali proti Malgaj Rudarju iz Trbovelj, Dupleku, Celju in proti Krškemu. V prejšnjem kolu so doma igrali proti Savinjskim Hopsom, ki imajo zelo dobro ekipo s tremi tujci, zato igrajo izven konkurence. Tekma je bila zelo zanimiva in kvalitetna, košarkarji Elektre pa so klonili šele po podaljških. Izvrstno so odigrali Kovačević, Divjak in Črešnik. Tudi v naslednjem kolu so mladi košarkarji Elektre žal izgubili tokrat proti mariborski ekipi ŽKK, ki je okrepljena z nekaterimi igralci ZM Lumarja.

V zadnjem kolu igra Elektra proti drugemu mariborskemu klubu - Braniku, ki ga mora za osvojitve drugega mesta v skupini premagati.

Tjaša Rehar

Prvi taborniški koraki v Belih Vodah

koraj vsak deček, pa tudi marsikatera deklica, pride v svojem razvoju do obdobja, ko se začne zanimati za razne pustolovščine. Želeli si zaživeti z naravo, se osamosvojiti od staršev, se preizkusiti v nevarnostih. Prične prebirati Robinsonza, Vinetuja ali Pet prijateljev. Poskuša postaviti šotor ali morda snežni iglu. Če pa ima srečo in v njegovem kraju delujejo taborniki, lahko vse te želje, pa še marsikaj drugega uresniči pri njih. Poleg tega so za tabornika pomembne tudi moralne vrline in prijazen odnos do ljudi in narave. Učenje poteka spontano, mlajši se učijo od starejših mimogrede, med igro in druženjem.

Šoštanjka mladina je imela in ima to srečo, da je rod Pustega gradu zelo dejaven ves čas obstoja, tukaj pa so pred vojno delovali tudi skavti.

Da bi približe spoznali delo mladih tabornikov, smo jih obiskali v šoli v Belih Vodah, kjer so imeli tabor ob koncu tedna najmlajši, to so čebelice in medvedki. Ko smo se bližali šoli, smo iz roba gozda zaslišali veselo pesem, ki se je vse bolj bližala. Pozneje smo zvedeli, da so imeli fantje prvi samostojni orientacijski pohod na dva kilometra. Na zelo razgibanem in blatnem terenu so nalogo odlično opravili in našli vse kontrolne točke, ki so jih prej pripravili njihovi starejši tovariši. Pri tem so si pomagali tudi s kompasom in karto.

Ko smo vstopili, so bili mladi sredi živahnega dela, razdeljeni v več skupin; eni so se učili taborniška pravila, druga skupina je risala, tretja je ob spremljavi kitare pela, spet drugi so "šivali" šotorke (če niste tabornik: to je spenjanje šotorskih platen z vrvjo). Vsi pa so se odlično zabavali. To so nam potrdili tudi z besedami, saj sta najmlajši čebelica Nastja Slemenšek in Ines Kumer korajžno izjavili, da ju ni bilo nič strah, ko sta prvič sami spali drugje. Malo starejša čebelica Ana Verdnik pa je povedala, da je bila v Belih Vodah že večkrat, pa tudi na tekmovanju v Idriji in da so taborniki res v redu družina.

Foto: L.M.

L. M.

ROKOMETNI VETERANI AKTIVNI

Mlajši drugi, starejši tretji v Izoli

Šoštanjski veteranski zanesenjaki tudi letošnje leto aktivno in uspešno nastopamo. Leto smo pričeli s sodelovanjem ob 40. letnici rokometnega kluba (nekdaj Šoštanj). V generacijah Štefana Kaca, Zorana Kompana in Robija Lesjaka smo se v velenjski Rdeči dvorani predstavili tako sedaj kot nekdanji igralci - veterani in z lepimi in atraktivnimi potezami dokazali, da rokomet še nismo pozabili igrati.

Za nami je tudi že 7. mednarodni Rodinov memorial v Izoli, katerega smo se tudi letos udeležili z dvema ekipama. V kategoriji nad 35 let smo v konkurenci 12. ekip iz Latvije, Madžarske, Avstrije, Hrvaške in Slovenije osvojili odlično 2. mesto. Zmagala je ekipa Tržiča, ki je finalu z 8:5 premagala ekipo Šoštanja, tretje mesto pa so osvojili Avstrijci. V generaciji nad 40 let je sodelovalo 6 ekip iz Litve, Madžarske, Latvije, Hrvaške in Slovenije. Zmagala je ekipa Seniorai iz Litve, druga je bila Riga iz Latvije, 3. mesto pa je pripadalo ekipi Šoštanja. Igre so bile atraktivne in borbene in se jih kljub višji povprečni starosti igralcev ne bi sramovali niti sedanja prvoligaši.

Pred polletnim počitkom nas čakata še dva tradicionalna turnirja. V Zagorju Dornikov memorial ter v začetku junija v Mariboru 20. turnir za pokal Majolike in ob enem Eferlov memorial v spomin na odličnega vratarja Branka Miša Eferla. Želimo si dobrih rezultatov tudi na teh turnirjih, saj se na ta način lahko najlepše zahvalimo vsem donatorjem za njihovo pomoč pri ohranjanju tradicije rokometne igre v Šoštanju.

Marjan Stvarnik

KAJ VEŠ O PROMETU?

Medobčinsko tekmovanje v Šoštanju

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri Mestni občini Velenje je razpisal medobčinsko tekmovanje KAJ VEŠ O PROMETU za učence osnovnih in srednjih šol. To tekmovanje je potekalo v soboto, 8. maja, na osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha v Šoštanju. Učenci so tekmovali v treh kategorijah: 5. in 6. razred - za kolo, 7. in 8. razred - za kolo, 8. razred OŠ in srednja šola - za kolo z motorjem. Najprej so morali tekmovalci pokazati teoretično znanje na posebnih testnih polah z vprašanji o cestnoprometnih predpisih, o opremljenosti vozil, o vzdrževanju kolesa oz. kolesa z motorjem ter etiki v prometu. Nato so morali dokazati, kako obvladujejo kolo in kolo z motorjem na prometnih površinah. Končno pa so se v spretnostni vožnji pomerili še na poligonu. Seveda so vsi kolesarji in kolesarji z motorjem uporabljali zaščitno čelado. Pred tekmovanjem so si skupaj z mentorji ogledali tekmovalni poligon.

Pri takem tekmovanju so potrebni strogi sodniki in posebne komisije,

ki so jih predhodno imenovali na Svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Rezultati so bili naslednji:

Kategorija 5. in 6. razred: 1. mesto: Benko Matej, OŠ MPT Velenje, 2. mesto: Šeruga Niko in 3. mesto: Podgoršek Anže, oha OŠ BL Šmartno ob Paki. Najboljši iz Šoštanja je bil Lukanc Robi, OŠ BR na 12. mestu.

Kategorija 7. in 8. razred: 1. mesto: Cverle Andrej, OŠ BL Šmartno ob Paki, 2. mesto: Ograjšek Klemen, OŠ MPT Velenje, 3. mesto: Karič Almir, OŠ KDK Šoštanj. Dobro so se uvrstili še naslednji Šoštanjčani: Ciglar Boris, OŠ BR - 7. mesto, Kotnik Janja, OŠ BR - 9. mesto in Franjč Dalibor, OŠ KDK - 10. mesto.

Kategorija motoristi: Vsa tri prva mesta so zasedli srednješolci: Kompan Peter, Jerovčnik Tomaž, Rakun Matej s PTSŠ iz Velenja.

Po tekmovanju so najboljši prejeli še nagrade: 9 kolesarskih čelad, vseh pet avtošol pa je podarilo brezplačen tečaj za A oziroma B kategorijo.

Jožica Andrejč

IGRALA SE JE ODLIČNA ODOBJKA

V športni dvorani OŠ Bibe Röcka v Šoštanju je v torek, 6. aprila 1999, potekalo zanimivo tekmovanje v odbojki - četrtfinale državnega prvenstva za starejše deklice, ki so se ga udeležile ekipe OŠ Vitanje, OŠ Trbovlje, OŠ Sava Kladnika iz Sevnice ter ekipa šole gostiteljice - OŠ Bibe Röcka. Tekmovanje se je pričelo ob 11. uri.

Po uvodnem pozdravu gospe ravnateljice Vide Rudnik in kratkem športno-kulturnem programu, ki so ga pripravili učenci OŠ Bibe Röcka, so se na dveh igriščih športne dvorane pričele razburljive odbojarske predstave.

V prvi tekmi je OŠ Vitanje brez večjih težav premagala OŠ Sava Kladnika iz Sevnice z rezultatom 2:0, domačinke pa so prepričljivo ugnale vrstnice iz Trbovelj, saj so v celi tekmi izgubile le dve točki. Že po uvodnih igrah je bilo jasno, da bodo imele varovanke domačega trenerja, profesorja Borisa Plambergerja, v ekipi Vitanja težkega nasprotnika. Slutnje so se kmalu uresničile, saj so klonile z 0:2. Odbojkarice Vitanja so si v zadnji tekmi proti OŠ Trbovlje zagotovile prvo mesto v skupini, saj na celem turnirju svojim nasprotnicam niso oddale niti enega niza. Za drugo mesto v skupini, ki je še vodilo v polfinale državnega prvenstva, sta se v zadnji, za nas najbolj

zanimivi in hkrati odlični odbojarski predstavi pomerili ekipi OŠ Bibe Röcka in OŠ Sava Kladnika. Prvi niz so dobile domačinke, a v drugem, ko je že vse kazalo na končni uspeh, napravile številne nepotrebne napake, kar je dalo Sevničankam novih moči. Rezultat so uspele obrniti sebi v prid in z veliko mero sreče, ki je v športu še kako dobrodošla, so na koncu slavile z rezultatom 2:1 (15:13 v zadnjem nizu). V nadaljnje tekmovanje sta se tako uvrstili ekipi OŠ Vitanje in OŠ Sava Kladnika iz Sevnice, odbojkarice OŠ Bibe Röcka so bile tretje, OŠ Trbovlje pa je brez osvojenega niza ostala na repu razvrstitve. Omenimo še, da sta tekme odlično sodila Rudi Sedovšek, delegat OZS, in mednarodni odbojarski sodnik Ljubo Globačnik. Tekmovanje je potekalo pod geslom *Lepo je zmagati, še lepše se je udeleževati, najlepše pa je igro vzljubiti*. Poudarili smo pomen športnega obnašanja, ki naj bi bilo navada slehernega športnika in gledalca, privzgojiti pa ga je treba že v otroških letih in na otroških tekmovanjih.

Danica Sovič
OŠ Bibe Röcka

ANKETA

Taborniki so prisotni!

Naključno izbrane občane smo povprašali, kako poznajo delo naših tabornikov. Takole so nam povedali:

Zdravko Kugovnič, Topolšica: Delo tabornikov dobro poznam. Vem, da se šoštanjski pripravljajo na proslavo 40 letnice in se je bom tudi udeležil. Sam sem bil med prvimi taborniki v Topolšici, v letih 1958-60, pa sem bil tudi predsednik občinske zveze tabornikov. K tabornikom me je pritegnilo predvsem prijetno dru-

ženje mladih ljudi. Tudi moji otroci so bili taborniki.

Ana Krumpačnik, Šoštanj: Prav gotovo mi je delo šoštanjskih tabornikov dobro znano, saj sem se sama udeležila taborjenja v Ribnem kar sedemkrat kot kuharica. Z mladimi taborniki sem se vedno dobro razumela, radi so me imeli. Tudi sedaj, ko imajo že sami otroke, se me še vedno spomnijo in se razveselijo, ko me srečajo.

Franc Štehar, Giberke: Taborništa pobliže ne poznam. Vem,

da je to prijetno druženje mladih z naravo in med seboj. Imajo tudi razna tekmovanja. Vem, da šoštanjski taborniki praznujejo visok jubilej, ker sem prebral v Listu.

Nina Lomšek, Šoštanj: Tudi sama sem bila nekaj časa tabornica, enkrat sem celo taborila v Ribnem. Ne vem, zakaj sem k tabornikom šla tako pozno, vendar mi je bilo zelo všeč. Ker sem potem odšla na šolanje v Rogaško Slatino, sem s taborništvom morala prenehati.

L. M.

Ž I V L J E N J E

KMETIJSKA
SVETOVALNA
SLUŽBA
SLOVENIJE

JAVNA RAZPISA ZA
PRIDOBITEV SREDSTEV
ZA KMETIJSTVO

V zadnjem času sta bila v Uradnem listu RS objavljena dva javna razpisa, iz katerih je možno pridobiti finančna sredstva za kmetijstvo. Naj vam na kratko predstavim oba.

Prvi javni razpis, ki je zanimiv tudi za kmete v naši dolini je javni razpis za dodelitev subvencije za spodbujanje usposabljanja pašnikov, ki je bil objavljen v Ur. l. RS 28-29/99. Subvencija je namenjena za nove pašnike, urejene v letu 1998 in 1999. Pašnik mora biti urejen in koriščen v skladu z načrtom kmetijske svetovalne službe. V poštev pridejo pašniki, katerih najmanjša skupna velikost je 2 ha, največja pa 30 ha. Pogoj je tudi obremenitev teh površin, ki sme biti za pašnike:

- na gorsko višinskem ali kraškem območju ter strnih kmetijah najmanj 0,7 oziroma največ 2 GVZ/ha;
- na hribovitem območju in na območju z omejenimi dejavniki najmanj 0,7 oziroma največ 2,5 GVZ/ha;
- v nižinskem območju pa najmanj 1,5 oziroma največ 2,5 GVZ/ha.

Novost v letošnjem letu je, da je vlogi med drugim potrebno priložiti tudi originalni račun za porabljeno žico oziroma farmsko pletivo in potrebne izolatorje.

Roka za oddajo vlog je 14. junij 1999.

Drug pomemben javni razpis je izšel v Ur. l. RS 32-33/99, objavljen pa je bil tudi v Kmečkem glasu z dne 12. maja 1999. Ta javni razpis za dodeljevanje sredstev, namenjenih financiranju razvojnih programov na kmetijah in prestrukturiranju kmetijstva, sta skupaj pripravila Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Sklad za regionalni razvoj in ohranjanje poseljenosti slovenskega podeželja. Predmet razpisa je dodeljevanje nepovratnih sredstev, ugodnih posojil in poroštev ministrstva in sklada investitorjem za naslednje namene:

A. Financiranje projektov kmetijstva in dopolnilnih dejavnosti na kmetijah

A1. Financiranje strukturnih sprememb na kmetijah
A2. Financiranje izvedbe modernizacije kmetij

E. Financiranje posebnih projektov v kmetijstvu
E1. Financiranje programa "mladi gospodarji na kmetijah"
E2. Financiranje programa "sanacije kmetij"

E3. Enkratna sanacijska pomoč proslencem, ki opravljajo kmetijsko dejavnost, v primeru družinske nesreče ali naravne nesreče, individualnega značaja.

Širšemu krogu proslencev sta zanimiva zlasti razpisa za namen A1 in A2, kjer so sredstva namenjena za naslednja investicijska vlaganja v kmetijstvu:

1. Investicije s področja gradnje ali obnove hlevov, nakupi hlevske opreme in osnovne črede za govedorejo, rejo drobnice, prašičerejo, konjerejo, rejo kunccev ter izgradnja ali obnova prostorov za skladiščenje gnoja in gnojevke;

2. Investicije s področja gradnje ali obnove objektov (vključno s pripadajočimi napravami in opremo) za skladiščenje, dodelavo (sušenje, sortiranje, pakiranje, kletarska oprema) in predelavo kmetijskih pridelkov oziroma proizvodov slovenskega izvora;

3. Investicije v vrtnarski pridelavi: postavitve ali adaptacija vseh vrst zavarovanih prostorov za vrtnarsko pridelavo za moderno vrtnarsko proizvodnjo;

4. Investicije na področju gradnje ali obnove objektov za usposobitev dopolnilnih dejavnosti na kmetijah;

5. Investicije v postavitve zaščitnih mrež proti toči za zavarovanje v sadovnjakih, na vrtninah, v trsnicah in drevesnicah ter postavitve hmeljskih žičnic;

6. Nakup kmetijskih zemljišč;

7. Podpora pri nakupu specialne mehanizacije:

a) posebni vrtnarski stroji in oprema
b) mehanizacija za uporabo na nagnjenih terenih
c) okoljevarstveno sprejemljivi stroji.

Investitor mora predložiti zahtevo za sredstva na originalnem obrazcu sklada vrste A (kmetijstvo in dopolnilne dejavnosti na kmetijah, posebni projekti v kmetijstvu) in seveda priložiti vse zahtevane priloge. Obrazce lahko kupite od 15. maja 1999 dalje na pooblaščenih enotah Hranilno kreditne službe Slovenije ali na sedežu sklada.

Roki za prijavo so:

- za namen A1 in A2 do 28. 6. 1999

- za namen E1 do 19. 7. 1999

- za namen E2 do 15. 9. 1999

- za namen E3 do zadnjega delovnega dne v tekočem mesecu do 31. 3. 2000.

Razpisni roki so tokrat daljši, vendar naj vas to ne zapelje, saj je k vlogi potrebno priložiti vrsto dokazil, zato se čimprej oglasite pri vašem terenskem svetovalcu oziroma na sedežu enote za kmetijsko svetovanje Velenje, Trg svobode 5, Šoštanj ali na telefonski številki 881-933, kjer lahko dobite dodatne informacije v zvezi z razpisom oziroma razpisnimi pogoji.

Prpravila: Iris Škerbot, dipl. ing. kmet.

Koliko ste stari? Šele 65 let?

Mednarodno leto starejših 1999

Občina Šoštanj, še posebej mesto, je stara občina. Nad 65 let je starih 1152 ali 14,2 % občanov. Seveda v slovenskem prostoru nismo izjema, saj je daljšanje življenjske dobe in posledično številčna rast starejšega prebivalstva, splošen pojav. Ti prebivalci pa so zaradi boljših življenjskih razmer še dobrega zdravja ter aktivni na različnih področjih življenja. To pa je pravi razlog, da se o tem tako imenovanem tretjem življenjskem obdobju veliko piše in govori. Za oceno, kdaj nastopi to tretje življenjsko obdobje kot lepše pravimo starosti, pa nikakor ni enotnega merila. Družba postavlja umetne mejnike, kot so 50, 60 ali 65 let iz praktičnih razlogov, na primer zato, da se ve, kdaj je treba oditi v pokoj. V resnici pa je staranje izrazito individualno dogajanje z velikimi razlikami med posamezniki. Ljudje spadamo k živim bitjem z dolgo življenjsko uro, zaenkrat znanstveniki domnevajo, da je ta naravnana na približno 105 let. V najugodnejših

k družbi za vse starosti

pogojih pa naj bi znašala kar 115 let. Danes so najhitreje rastoča skupina prebivalstva ljudje, stari okoli 80 let in starejši. Čas je, da zavržemo že kar ustaljen odnos do starajočih kot neboljnih in nekoristnih. V nekaterih državah se modrost dejansko še vedno enači s starostjo in nekaj tega bo treba oživiti tudi pri nas. Staranje, starost in smrt so bili vedno uganka razmišljajočega človeka. Izziv prihajajočim desetletjem pa je: ustvariti podobo pozitivne starosti.

V prihodnjih številkih bom pisala o zdravju v starosti, o pomenu telesne aktivnosti, o duševnih spremembah, o oskrbi v javnih domovih in še o čem.

(se nadaljuje)

Majda Menih - MaM

V ZNAMENJU ZGODOVINSKIH DOGODKOV

Praznik KS Topolšica

Praznik KS Topolšica, 9. maj, sovpada s pomembnim datumom v slovenski zgodovini. Na ta dan je v Topolšici general Loehr podpisal dokument o vdaji mogočne okupatorske armade. Za slovenski narod to ne pomeni samo konec vojne. Z udeležbo v tej borbi smo si Slovenci izborili svoje mesto na zemljevidu, izborili smo si samostojnost, dosegli, da nas kot narod priznajo, da se pogovarjamo v slovenskem jeziku in da je ta košček dežele pod soncem ostal slovenski.

Letos je bila proslava ob krajevnem prazniku v soboto, 8. maja, pred spominsko sobo v parku. Krajevna skupnost v sodelovanju z območno skupnostjo borcev NOB je v ta namen po-

vabila več uglednih gostov in nastopajočih. Med povabljenimi so bili udeleženci dogodkov leta 1945 Ivan Dolničar, Risto Gajšek, poslanec Bojan Kontič ter svetniki vseh treh občin. Marjan Jakob, podžupan občine Šoštanj, je pozdravil navzoče.

V bogatem programu, ki je vnesel v ta pozni popoldan praznično vzdušje, so sodelovali najmlajši iz podružnične šole Topolšica, godba Zarja ter oktet TEŠ. Tudi moškega zbora in mladih harmonikašev nikakor ne smemo pozabiti ter tudi drugih, ki so s svojim govorom ali prispevkom dali pečat tej proslavi. Proslavljanje se je nadaljevalo še kasneje ob tradicionalnem kurjenju kresa na Ocepku, kjer se je ob ognju in dobrem vzdušju zbrala množica ljudi.

MiKo

Foto: D. R.

MODNI DROBIŽ

HIT POLETJA - PLETENI TOP

Puloverji se ne nosijo samo pozimi, ampak tudi v poletni vročini, če so pleteni ali kvačkani iz bombažnega, viskoznega, svilenega ali sintetičnega prediva. Zelo modne so srajčke z naramnicami in čez pletena jopica, majica, pletena z enostavnim rebastim vzorcem pa je idealna za vsak večerni izhod. Kvačkana majica ali poletni topi brez naramnic enkratno zamenjujejo svečane bluze pod kostimi. Kratki pleteni topi v vseh izvedbah so tudi največji hit poletja. Lepo se nosijo k hlačam in dolgim krilom ravne kroja. Če ste postavne, pa vam bo odlično pristajal top s kvačkano tuniko.

Da boste vsak dan urejene, kombinirajte! Za ta letni čas lahko izbirate med številnimi modeli kostimov s kratkimi ali dolgimi rokavi. K sukniču lahko izberete različne kombinacije, obleko, krilo ali hlače v ustrezni barvi.

G BUTIK Gospodična

Prešernov trg, Šoštanj

V Gospodični za vsakogar nekaj!

- Kostimi v vseh številkah
- Kratke in dolge obleke za dekleta za valet
- Tu so že kopalke od 3990 SIT dalje
- Za mlade; ekskluzivne kopalke nancy line, čudovit izbor majic fishbone,
- T shirt od 1390 SIT dalje v vseh barvah.

Plačila na več čekov ali plačilnimi karticami.

Odperto ves dan, ob sobotah od 8. -12. ure.

ZDRAVSTVENI KOTIČEK

Zdravstveni kotiček SRČNI INFARKT

Verjetno se bo zgodovina srčnega infarkta kmalu začela pisati na novo. V zadnjem času je namreč vedno več pokazateljev, ki govorijo, da igrajo vzročna vloga za nastanek ateroskleroze oziroma srčnega infarkta tudi določene bakterije.

Do začetka leta 1990 je veljalo mnenje, da povzročajo čir na želodcu psihosomatski faktorji, kar seveda v novejšem času ne drži povsem. Znanstveniki so namreč odkrili, da rano na želodcu povzroča znana bakterija, katero že lahko uničimo z antibiotikom.

Spremenila se je tudi doktrina nastanka srčnega infarkta, katerega naj bi poleg že znanih številnih različnih faktorjev povzročale tudi bakterije. Ni še povsem jasno, na kakšen način naj bi bakterije pospešile nastanek srčnega infarkta. Pri pacientih, ki so utrpeli srčni infarkt, so znanstveniki v tako imenovanih aterosklerotičnih plakih srčnih

arterij našli bakterije, ki so v teh plakih povzročile vnetje in oteklino žilne stene, kar je povzročilo zoženje žilnega volumna do te mere, da je prišlo do prekinitve cirkulacije v prizadeti srčni arteriji oziroma do posledičnega srčnega infarkta. Prav tako so v krvi pacientov, ki so utrpeli srčni infarkt, našli protitelesa proti bakterijam, ki naj bi povzročale srčni infarkt. Seveda brez prisotnosti rizičnih faktorjev (povišan krvni pritisk, povišane maščobe, kajenje, debelost, sladkorna bolezen, premalo gibanja, alkoholizem itd.) verjetno bakterije same ne morejo povzročati ateroskleroze oziroma srčnega infarkta.

Preventiva srčnega infarkta bi po novi doktrini torej bila v preprečevanju rizičnih faktorjev, kakor tudi v uživanju antibiotikov, seveda če bi v krvi pacienta oz. v žilni steni koronark dokazali bakterije oz. v krvi protitelesa teh bakterij.

Po vsej verjetnosti se bo v letu 2000 v medicinskih učbenikih pod poglavjem "srčni infarkt" že pisalo novo poglavje, ki bo predstavilo nove poglede in nova odkritja za nastanek srčnega infarkta.

Valter Pirtovšek, dr. med.

B R E Z R O K A V I C

"VRT" PRED GOSTIŠČEM CIGLER

Ima dovoljenje ali ga nima

aj ne, da bi imeli upanje, da bomo s poizvedovanjem kaj rešili ali spremenili, pa vendar. Številne pripombe in mnenja krožijo med Šoštanjčani in zato se je List občine Šoštanj pozanimal, na kakšen način se razširi ponudba v sezoni zunaj gostilne. Konkretno na vrtu.

Znani Cigler je namreč postavil (imenujmo to uradno) vrt pred svojim gostinskim lokalom. In to kakšen. Tako milo rečeno, ne sodi v center Šoštanja. Kdo je potem dovolil, da je Vrtačnik razširil svojo ponudbo tja do ceste?

Kar tako teh stvari ne izveš, to že moram reči. Na Občini Šoštanj smo se dokopali do nekaterih informacij, poškilili tudi v dokumenti in na podlagi tega lahko zapišemo sledeče.

Vrtačnik je za soglasje za vrt, oziroma za poseg v prostor zaprosil na Občini Šoštanj, tako kot že večkrat. Zadevo je utemeljil tudi s skico, na kateri je vidna popolnoma drugačna ureditev vrta, kot pa zdaj tam stoji. Ker je prostor pred gostiščem last Občine Šoštanj in je namenjen javni uporabi, je potrebno pri pridobivanju dovoljenja, ki ga izda Upravna enota Velenje, izdati soglasje s strani Občine Šoštanj. No, soglasje je Vrtačnik pridobil, vendar z določenimi omejitvami. Vrt naj bi bil samo sezonskega značaja, od 1. 4. do 1. 10. 99, izdelan pa bi naj bil na takšen način, da se lahko brez težav odstrani. Torej montažen. Prostor pred gostiščem je praktično pločnik, zato bi moral biti vrt po predpisih odmaknjen od cestišča najmanj 1,20 metra. Vrtačnik je bil opozorjen tudi na to, da mora za ureditev vrta pridobiti dokončno dovoljenje s strani Upravne enote Velenje. O vseh izdanih dovoljenjih, ki se nanašajo na občino, jo UE tudi obvesti. Do dneva poizvedovanja, to je do 14. maja, Občina Šoštanj tega obvestila še nima.

Povprašali smo še na Upravno enoto Velenje. Veliko Šoštanjčanov meni, da bi moral Cigler najprej pospraviti pred svojim pragom, namesto da gleda preko ceste.

Foto: U. M.

Veliko Šoštanjčanov meni, da bi moral Cigler najprej pospraviti pred svojim pragom, namesto da gleda preko ceste.

Odziv na članek Dobre ideje ne padejo vedno na plodna tla

V Šoštanskem listu številka 4/V z dne 22. aprila 1999 je izšel članek z naslovom Dobre ideje ne padejo vedno na plodna tla, v katerem v obliki povzetka intervjuja novinarka MiKo povzema misli, ki jih je (verjetno) v pogovoru natresel gospod Teodor Gorogranc. V tem članku lahko preberemo tudi trditve, da je podjetje ITUR, katerega lastnik je Teodor Gorogranc organiziralo ciklus predavanj. Dalje trdi, da so predavatelji predavali s pomočjo gradiva, ki ga je razdelil gospod Gorogranc in, ki ga je pridobil "iz zaprašenih arhivov občine Velenje". To gradivo pa bi naj predavatelji izkoristili ter s pomočjo tega gradiva izdelali tudi Turistični vodnik po Šaleški dolini. Zategadelj se gospod Gorogranc sprašuje, čigav je torej vodnik. Ker sem sam eden od tistih, ki je sodeloval tako pri predavanjih kot pri izdelavi Turističnega vodnika, sprašujem gospoda Gorogranc naslednje:

1. Katero gradivo je našel v "zaprašenih arhivih občine Velenje" in mi ga predal? V arhivu občine Velenje namreč ni nobenega gradiva, ki bi segalo več kot dvesto let nazaj, sam pa sem predaval o obdobju srednjega veka v Šaleški dolini.

2. Z zgornjim vprašanjem direktno v zvezi: Ali si morda gospod Gorogranc jemlje avtorske pravice tudi do strokovnih razprav, ki sem jih na temo različnih vprašanj iz srednjeveške zgodovine Šaleške doline objavil v različnih strokovnih časopisih (do sedaj se je nabralo, če pri tem štejemo le najpomembnejše razprave že 19 tekstov) in ali je morda tudi avtor razprave, s katero sem sodeloval na mednarodnem simpoziju "Grofje Celjski - stara tema nova spoznanja", na katerem je nastopalo 18 avtorjev iz osmih različnih držav? V

Na Upravni enoti Velenje ti uradno ne povedo ničesar. Nisi stranka oziroma nisi vlagatelj prošnje. Neuradno pa je le bilo potrjeno, da dovoljenje še ni bilo izdano. (Med nami rečeno, sem se resnično ustrašila za naše arhitekto, če bi požegnali takšno štalo.)

Tudi svet KS Šoštanj je na svoji že 10. redni seji med drugim obravnaval vprašanje postavitve vrta pri gostišču Cigler. KS Šoštanj ni dala mnenja k soglasju, ki ga je izdala Občina. Podpredsednik KS Vrtačnik je pojasnil, da se bo celostni podobi Trga bratov Mravljak popolnoma podredil in vrt odstranil. Svet KS Šoštanj je sprejel sklep, da jih občinska uprava pisno seznanj, komu vse je dovolila ureditev gostinskih vrtov in katere prihodke pri tem ustvarja.

Da pa nam ne bi očitali nekorektnega poročanja ali celo podtikanja, smo na koncu vprašali tudi gospoda Marjana Vrtačnika. On bo pa menda ja vedel, kaj ima in kaj nima. Pa nismo bili prvi. Pred nami ga je že obiskala inšpektorica. Zatrtil nam je, da dovoljenje ima. Da ga je pridobil ravnokar. Torej problema ni. Naredili so ga menda številni razburjeni Šoštanjčani, katerim njegov vrt ni všeč.

MiKo

OPOJNI VONJ POMLADI

Končno je po vsem mrazu in slabem vremenu izbruhnila pomlad. To je letni čas, ki ga imam najraje. Ševeda, če ne dežuje. Kajti, če dežuje, smo Šoštanjčani prikrajšani za dve prijetni stvari, ki jih sicer pomlad nosi s seboj. Ti dve dobroti skrbita, a se naša od SO₂ "pozelhana" pljuča ne razvadijo preveč, pa tudi nos ni prikrajšan.

Najprej je to gost in vsiljiv dim, ki se dviga iz nešteti majhnih požarčkov, ki jih zanetijo "ekološko osveščeni" čistilci okolice. Bolj ko sije sonce, bolj kurijo. Požigajo razne robove, travišča in žive meje. Pri tem ne pomislijo, da s tem uničujejo dom mnogih malih živali, da z dimom onesnažujejo zrak in porablajo še tisto malo kisika, ki ga naši osiromašeni gozdovi še zmorejo.

Druge nepozabna blagodat, ki je tesno povezana s pomladjo, je vonj po gnojnici. Nihče nikogar ne vpraša, če ga to moti. Nihče se ne briga, da bi polival gnojnico tik pred dežjem, kot je to v civiliziranih deželah.

Res je, da nas je precej, ki smo zrasli na kmečkih dvoriščih, kjer so kupi gnoja pomenili blagostanje. Tudi svoj duh so imeli. A ta je bil drugačen, ne tako vsiljiv, dišal je nekako po domače.

Napotim se zadnjič v naravo, da se na sprehodu naučim vseh pomladnih dobrot. Skozi gozd se je vil majhen potoček. In tudi ta je prijetno dišal po pomladni gnojnici. Nekdo je imel preveč, pa jo je zlil v potok. Kaj so na to rekli ribe, ni vprašal nihče, ker ribe pač vedno molčijo.

L. M.

PRIJATELJA

Ni dolgo tega, kar sta živela v našem mestu dva prijatelja. Vse sta počela skupaj. Skupaj sta se vozila v službo, skupaj hodila na rekreacijo in na pivo, pa tudi vikende sta družini preživeli skupaj, saj sta bili prijateljici tudi ženi, da o otrocih sploh ne govorimo.

Potem pa je prišla POLITIKA in prijatelja sta prisegla zvestobo vsak svojemu Janezu. Zdaj so se vsi pogovori vrteli le še o tem, čigav Janez je boljši, ne o programu stranke, o viziji prihodnosti, samo o Janezu. Janeza sta prekosila vse natakarije, športni rezultati so bili pomembni le, če se je o njih izrekel tudi Janez in pravi avto je postal samo ta, ki ga vozi Janez. Prijateljstvo je zamenjala nestrpnost in skupna druženja so poniknila, se spremenila samo še v slučajni pozdrav na cesti. Tanka črta med prijateljstvom in sovraštvom se je zabrisala.

Danes živita vsak na svojem koncu mesta v svojem svetu, zadovoljna vsak s svojim Janezom. Drug o drugem govorita le kot o bivšem prijatelju, katerega ni dobro poznati, ki pa ima dobro ženo in jo je škoda zanj. Tudi njegovi otroci imajo cel kup napak in so nevezgajeni, kar pa sploh ni čudno glede na zgled, ki jim ga daje.

Otroci pa so ostali prijatelji in v njihovi zavesti še živi spoznanje, da so v življenju le tri lepe stvari, ki dajo smisel obstoja. Ljubezen, zaupanje in iskrenost. Ne menijo se za podrobnosti in ni jim mar za nobenega Janeza. Miha ima rad Nino in Jerca rada vidi Jožija. Veliko so skupaj in samo upamo lahko, da se tudi njim ne bo kdaj zgodil kakšen Janez.

Z. P.

Posebna velika noč - druga plat zvona

Ste se kdaj zoperstavili nasilnežu?

Ste kdaj pljunili v obraz izsiljevalcu?

Ste se kdaj postavili v bran slabšega?

Ste kdaj rekli mogočnemu, da laže?

Ste kdaj preprečili kakšno podlo intrigo?

Ste kdaj vzeli v bran nedolžnega?

Ste kdaj naredili kaj dobrega s tem, da ste postavili svoje žuljenje na kocko?

Če ste, niste zaman človek, a če niste, ne vem, zakaj ste se rodili kot človek.

Lahko bi se rodili kot črv, miš ali muha.

(Dragan Jeremic)

Ko sva v aprilski številki Lista prebrala članek "topoških fantov" (le kdo se skriva za tem imenom?), si nisva mogla kaj, da ne bi streljanja na Zafrškem hribu v Topolšici osvetlila še z ene strani. Niko Kuret v knjigi Praznično leto Slovencev o pokanju na veliko noč pravi: "Brez dvoma je pokanje izraz moškega, še posebno pa fantovskega prazničnega veselja. Toda po svojem izviru je bil prvotni smisel pokanja - trušča sploh - ob važnih časih v letu le sredstvo za odganjanje zlih sil. Prvotni človek meni, da s truščem lahko prestraši duhove, ki bi mu utegnili škoditi. Nevarni so - po njegovem verovanju - zlasti ob prelomnih dobah, ob prihodu zime v pomlad, ob nekdanjem "novem letu". Če vemo, da so starodavna verovanja, šege in navade za nekdanje novo leto prenesli po nastopu krščanstva na božič in novo leto, na praznih svetih treh kraljev, na pust in na veliko noč in, kakor bomo videli še naprej na Jurjevo, se ne bomo čudili, če naletno na veliko soboto in nedeljo na stvari, ki s krščanskim spominom trpljenja in smrti Odrješnikove in praznikom njegovega vstajanja nimajo nikakršne veze. Nekaterim že omenjenim verovanjem in navadam se pridružuje tudi pokanje.

Po starem so se možnarji oglašili že na veliko soboto dopoldne, ko so odvezali zvonove, popoldne pa so naznanjali blagoslovljanje velikonočnih jedil. Odkar pa se po prenovljenem liturgičnem redu velikonočni zvonovi oglašajo šele na večer pri obhajanju večerne velikonočne vigilije, streljanje čez dan ni več zaželeno. Saj je sobota po novem bolj kot prej posvečena spominu v grobu ležečega Kristusa. Nič manj praznično kot nekdanj pa možnarji zdaj ob večernih obredih lahko oznanjajo veselo velikonočno alelujo ter vabijo k slovenski

procesiji, ki jo prirejajo v različnih krajih različno - ponekod v soboto zvečer, drugod šele v nedeljo zjutraj."

Iz tega izhaja, da tradicija pokanja na veliko noč ni namenjena strašenju in vznemirjanju ljudi, kakor se je to dogajalo pri nas. "Fantje" na Zafrškem hribu so letos postavili vsaj petnajst kant - je to tradicija? Misli, da ne, saj njihovo število iz leta v leto povečujejo. Prav tako nima nobene povezave s tradicijo pokanja ob veliki noči izobesena slovenska zastava, vojaška oz. lovška oblaci in neprestano streljanje. Če človek ne bi bil v nenehni pripravljenosti, da bo zdaj zdaj počilo, se bi ob neprestanih salvah pošteno prestrašil. Da pa bi odšla z otroci ven, uživati v prvih toplih pomladnih dneh, nisva smela niti pomisliti. Sprašujeva se, če se "fantje" na Zafrškem hribu niso vprašali, kako se ob njihovih salvah počutijo majhni otroci, bolniki in bolničarji, gostje v hotelu, starejši ljudje, pa tudi živali? Najin najmlajši sin (ob veliki noči je bil star deset mesecev) zaradi nenehne streljanja ni mogel zaspiti. Ob osmih zvečer je bil že pošteno utrujen in vznemirjen. Tudi starejša otroka (pet in devet let) bi rada zaspala, pa nista mogla. Streljanje še vedno ni prenehalo - nasprotno, še stopnjevalo se je.

NI RES, da "fantov" na Zafrškem hribu nisva prosila, naj prenehajo s streljanjem. Vendar na pogovor in kompromisno rešitev niso bili pripravljeni. Zaradi tega sva bila prisiljena poklicati Policijsko postajo, o čemer sva "fante" tudi predhodno obvestila. K temu bi dodala še to, da se dežurnemu policistu stvar niti ni zdelala nujna. Šele ko sva poklicala na 113 so bili policisti kmalu v Topolšici. Streljanje se je tako po deseti uri zvečer le umirilo. Vendar so "fantje" naslednji dan veselo pokali naprej kljub pojasnili varuhov reda in s tem dokazovali svojo pripravljenost na kompromise. In ne samo to. Užaljeni "fantje" so svojo kljubovalnost in pogum dokazali celo s člankom o krivici, ki da jim je bila storjena. Nihče, tudi "fantje" ne, nam nima pravice vsiljevati svojih navad, če so le-te pretirane in moteče, saj, hvalabogu, obstajajo pravila, ki takšnih dejanj ne dovoljujejo. To pa vedo tudi "fantje".

"Fantje" v svojem zapisu pravijo, da se bodo drugo leto le še spominjali, da se je nekoč na veliko noč streljalo. Misli, da je tako tudi prav, saj je streljanja v bližini naše države še preveč. Prepričana sva, da prekomerno "pokanje" na moti le naju, ki sva se oglašila in s tem izpostavila. Veva, da si mnogo krajanov nemočno zatiska ušesa in želi v miru praznovati tako lep praznik, kot je velika noč. Upava, da bo naša želja uresničena!

Simona in Matjaž Delopst

TIME OUT

Bodičke

Za prvi maj sta dve stranki organizirali kresovanje. Ena v Lokovici, druga na Goricah. Šoštanjčani niso opazili kakšnih posebnosti. Nekateri sicer zatrjujejo, da je ogenj enega kresa vlekkel bolj na rdeče.

V Šoštanju se bodo barvale fasade hiš. Sicer tako sive in depresivne stavbe bodo dobile prijaznejšo podobo. Ko bi le obstajala barva tudi za ljudi.

Pri Kompreju (bife) se je zgodila salamiada. O njej smo izvedeli iz Našega časa. Izbrali so najboljšega izdelovalca salam. Upam, da se bomo lahko o kvaliteti tudi mi kdaj prepirali.

Veronika in Srečko

...naj bo vajina ljubezen večna.

Peter in Katja

GOSPODU PROFESORJU TONETU RAVNIKARJU

Počasi sem, da verjamem v znanje. Boril sem se, da pridete k nam, v Šoštanj, ker ljudje z intelektualno pozitivno nastrojenostjo ustvarjajo.

Gradivo za predavanja, ki bi ga naj dobili v vili Široko, niste dobili samo vi in g. mag. Jože Hudales. Vsi ostali predavatelji ga, če ga niso zavrgli, imajo. Gradivo se imenuje "Razglasitev naravnih spomenikov in znamenitosti v občini Velenje". To je bila raziskovalna naloga g. dipl. biologa Matevža Lenarčiča pod vodstvom ravnateljice Anke Aškerc. Shranjeno je bilo v arhivu občine Velenje pod št. 02-47/1-89-ML, dne 23. 1. 89. Magistra N. K. vam ga lahko, ševeda kopijo, pokaže. Opravičili ste se takrat, ko bi naj to gradivo prejeli na prvem sestanku v vili Široko. Če bi si jemal pravico strokovnosti s posameznih področij, katere ste predavali, vas ne bi najel, temveč bi vse predmete odpreadal sam. Vsa obravnavana področja so opremljena tudi topografsko,

tako da si je posamezen predavatelj lahko dotično obravnavano lokacijo ogledal in nam posredoval svoje strokovne ugotovitve. Vem, da Turističnega vodnika ne bi bilo, če se sam ne bi ukvarjal prav tako kot drugi z mislijo, kako priti do njega. Ko pa sem dobil omenjeno gradivo, mi je postalo vse jasno. V kratki ITUR je na prvem mestu črka I, kar pomeni "naučimo se, kaj imamo na svojem gruntu". Najel sem vas, najboljši poznavalce Šaleške doline z različnih področij, da ste nas učili. Ševeda je morala vsa stvar potekati po načrtu, ki sem ga moral tudi narediti. To je bilo tudi rojstvo turističnega otroka, ki se imenuje ITUR, kateri pa je lahko ob županskih prizadevanjih takoj ustvarjal in dobičkonosen, ali pa invalid. Pa lep pozdrav gospod Tone, vsaj ti si se oglašil.

Teodor Gorogranc

T U Š

Vem, da kratice, pod katero smo si Šoštanjčani predstavljali staro tovarno usnja, že dolgo ni več nad vhodom poslopja na Trgu bratov Mravljakov. Nova kratica IUV nam že leta poskuša dopovedati, da stare "WOSCHNAGG & SÖHNE LEDERWERKE" in kasneje TOVARNE USNJA ŠOŠTANJ ni več. Priključitev Vrhuški Industriji Usnja je bila v bistvu le začetek počasnega umiranja, ki je trajalo vse do letošnje pomladi. Tovarna, ki je pravzaprav zibelka razvoja našega mesta, je končno umrla in njeni izčrpani objekti kot truplo kličejo, da jih pokopljemo. Ne bom se spuščal v neproduktivno analizo vzrokov in iskanje možnih krivcev za tak klavrn konec. Bolj me zanima vpliv tega dejstva na mesto Šoštanj danes in v prihodnosti.

Med vitalnostjo tovarne in vitalnostjo našega kraja ni težko narediti vzporednice. Ko je bila nekdanja največja jugoslovanska tovarna usnja na vrhuncu, je bil na vrhuncu tudi Šoštanj. Sožitje med tovarno (beri družino Vošnjak) in krajem je bilo podobno nam dobro znanim sožitjem med Velenjem in rudnikom. Tovarna in še posebej družina VOŠNJAK (ali če vam je ljubše WOSCHNAGG) je zaslužna tudi zato, da Šoštanj že osemindeset let nosi naziv MESTO (28. junija bo točno 88 let). Razumljivo je torej, da ob zaprtju tovarne tudi Šoštanju ne gre dobro. Pravzaprav je v podobnem stanju, kot propadajoči tovarniški objekti.

Tovarna je torej umrla in boj za njene ostanke (truplo) se je začel. Skoraj osem hektarov zemljišča s stavbišči vred sredi mesta odpira številne probleme. Za primerjavo velikosti naj povem, da gre za približno toliko veliko območje, kot ga pokriva celotno staro mestno jedro, za katerega je izdelan večkrat omenjeni UREDITVENI NAČRT in v katerem živi približno 800 meščanov. Realizacija omenjenega ureditvenega načrta, ki je že pred desetimi leti predvidel krčitev tovarniških zemljišč, je odvisna prav od usode zemljišč na vzhodnem delu TUŠ-a. Tam so namreč predvidena prepotrebna parkirna mesta in celo nekaj garaž, za tiste, ki čutijo potrebo po zaščiti svojih predragih jeklenih konjčkov.

Na južnem delu tovarniškega zemljišča je z ZAZIDALNIM NAČRTOM zasnovana OBRATNA CONA, ki žal, prav zaradi vztrajanja IUV na visoki ceni sicer neizkoriščenega zemljišča, ni nikoli zaživela. Na severnem delu, kjer se nahajajo še do nedavnega delujoči objekti, pa zaenkrat v prostorskih aktih ni predvideno nič novega. Sam pa menim, da bi se ob pogoju porušitve objektov ob meandru Pake ustvarili idealni pogoji za prepotrebno organizirano stanovanjsko gradnjo. Tam bi v neposredni bližini VILE ŠIROKO (peš most čez Pako že obstaja) lahko našlo svoj prostor okoli STO družin. Komunalna infrastruktura v taki bližini centra mesta ne bi smela biti predraga, kar bi ob racionalni arhitekturi omogočilo tudi gradnjo poceni, a vseeno kvalitetnih stanovanj, vključno s prijetno okolico. Da si laže predstavljamo ambient, so poskrbeli "fabriški" gasilci, ki so že pred leti ob Paki uredili manjši park. Baje so posadili kar 88 (!) dreves. Se še spomnite, "nekdo" je pač živel točno toliko let, kot letos šteje naše mesto.

Skratka, zemljišče opuščene tovarne za Šoštanj pomeni veliko priložnost, možen začetek novega zagona in konec dolgoletne agonije. A priložnost sama po sebi še ni dovolj. Negativni primeri nas opozarjajo, da bo brez konkretnih ukrepov lokalne oblasti priložnost hitro splavala po Paki. Podobno industrijsko cono "STARI JAŠEK" v Velenju so razni kupci pokupili po kosih, tako da interna ureditev minimalno potrebne infrastrukture sploh ni več mogoča. V Prelogah smo lahko prav zdaj pričr divjemu razkosavanju objektov in zemljišča propadlega podjetja ESO. Da je neorganizirano razkosanje zemljišča brez predhodnega prostorskega načrta problem, lahko vidimo tudi pri kupovanju zloglasnega TAM-a v Mariboru. Mesto Ljubljana pa se že nekaj časa pripravlja na ureditev zemljišča še vedno "živečega" LITOSTROJ-a in sicer tako, da so močno dvignili občinski davek na neizkoriščena zemljišča (nadomestilo za stavbno zemljišče). Ker je mesto tako postalo velik upnik, se stečaja ne bojijo, saj bodo v zameno dobili zemljišča. Žal je občina Šoštanj kaj takega v primeru TUŠ že zamudila.

Seveda pa ni zamujeno za nakup tovarniških zemljišč (o objektih tako ni vredno govoriti). Ker gre predvsem za usodo mesta Šoštanj in ker ne gre čakati na Šoštanju dokaj nenaklonjeno občino, smo se v šoštanjskem svetu KS odločili za pobudo. Delegacija naše KS je tako že obiskala vodstvo IUV z jasno željo, da pridejo tovarniška zemljišča v roke lokalne skupnosti (občine ali KS), ki edina lahko zagotovi racionalno organizirano rabo prostora in prepreči predhodno prodajo po delih. Glede na skrb, ki jo je občina pokazala za zgodovinsko dragocene premičnine, upam, da bo poskrbela tudi za nepremičnine. Nenazadnje ji vsaj za del zemljišč to omogoča tudi zakon v obliki predkupne pravice. Ohrabrujoče je tudi dejstvo, da vsaj skupini občinskih svetnikov, ki so zahtevali sklic izredne seje namenjene prav problematiki TUŠ-a, ni vseeno. Gre namreč za prihodnost Šoštanja, tako mesta kot občine. Naj torej IUV (ponovno) postane TUS - Temelj Uspešnega Šoštanja.

Edi VUČINA

ŠOLSKE

maribor

Z VITANOM MALOM PODELILI BRALNE ZNAČKE NA OŠ BIBE RÖCKA

V četrtek, 15. aprila 1999, nas je na podelitvi bralnih značk obiskal pisatelj, scenarist, snemalec, zdaj pa novinar na Radiu Slovenija - Vitani Mal.

Veliko nam je povedal s svoji mladosti, o začetkih njegovega ustvarjanja. Čudno se nam je zdelo, da je Vitani Mal tudi v resnici imel psa, ki ga je dobil podobno kot glavni igralec filma Sreča na vrvici. Naš gost nam je izdal veliko prevar, ki jih uporabljajo snemalci filma. Nekateri smo prvič slišali,

da se film vrtil nazaj in vino ne teče iz kozarca v usta, ampak obratno.

V mladosti je bil Vitani Mal seveda zaljubljen v Andrejko in v Tatjanco, Bibo, Mileno... Ne v vsako posebej, ampak v vse naenkrat. Zaradi teh deklet je na-

pisal svojo prvo krajšo in nato daljšo povest, ki je nastala pri osemnajstih letih. Največ težav je imel pri pisanju knjige o smučarju Bojanu Križaju in o Potočki zijalki, saj ne mara smučanja ne zgodovine. Preizkusil se je tudi v pisanju s sodelovanjem z mladimi ustvarjalci. Prva deklica je obupala, drugi fant pa je po dolgem času dočkal svojo knjigo skupaj z Vitanom Malom.

Sledila so naša vprašanja, odgovore našega gosta pa smo pridno zapisovale članice novinarskega krožka.

Ob pomoči našega gosta Vitana Mala je gospa ravnateljica Vida Rudnik kar 212 bralcem od 4. do 8. razreda podelila zaslužene nalepke in se zahvalila mentoricam in mentorjem bralne značke. Za spomin na naše srečanje smo se gostu zahvalili s knjigo o Šoštanju, on pa nam je podaril svojo noviteto Dvojni agent Žardna s posvetilom: UČENCEM IN UČENKAM OŠ BIBE RÖCKA V SPOMIN NA PRIJETEN KLEPET!

To je bila še ena bogato preživeta kulturna prireditev, ki nam bo ostala v spominu.

Katja Švarc, 8.b
OŠ Bibe Röcka
(mentorica BZ Lidija Volk)

INTERVJU Z VITANOM MALOM

Kakšne občutke imate, ko mladi tako radi posegamo po vaši literaturi? Zelo sem vesel, čeprav nisem najboljši pisatelj in moje knjige niso tako brane kot npr. dela Dese Muck, Bogdana Novaka idr... Pisal bom, dokler boste prebirali moja dela.

Ali že pišete ali nameravate napisati oz. izdati še kakšno knjižno delo? Zdaj že pišem eno knjigo z dvema osnovnošolcema iz Murske Sobote in učenko iz Slovenske Bistrice. Pravkar pa je izšla moja nova knjiga z naslovom Dvojni agent Žardna.

Koliko časa pišete uspešna dela, kot so Poletje v školjki, Sreča na vrvici, Vando?

Poletje v školjki sem pisal manj kot en mesec, Potočko zijalko približno eno leto, Vando kar 6 let, vendar sem vsak mesec napisal nekaj strani, vse skupaj spravil v predal, kasneje pogledal in nadaljeval, kar se je ponavljalo kar celih 6 let.

Kdo je najprej pohvalil vaša dela in opazil vašo pisateljsko žilico? Mlada pota, priloga Mladine, kamor sem pošiljal svoje kratke zgodbe, kjer so me mnogi usmerjali pri pisanju (Ivan Potrč, Ivan Minatti).

Ste bili uspešni pri pisanju spisov tudi v šoli? Najbolj. Vedno sem moral brati spise pred tablo, tako sem si jih včasih tudi izmišljeval.

Ste v mladih letih radi prebirali knjige? Da, najraje sem prebiral knjige iz zbirke Sinji galeb, ker drugih knjig ni bilo. Imate morebiti kakšnega vzornika oz. ste ga imeli, da vas je navdušil za pisanje knjig?

Ne, vendar mi je pa vseh William Golding - Gospodar muh.

Katere knjige so vam poleg vaših še všeč?

To so predvsem mladinska dela R. Dahl - Čarovnice, Matilda ... Najbolj pa me je razjezil film, posnet po čudoviti knjigi Charlie in tovarna čokolade, v katerem so uničili vso zgodbo.

Kje se vam porajajo najboljše ideje vašega ustvarjalnega pisanja? Da bi vam olajšala to težavno vprašanje, vam povem primer našega kantavtorja Adija Smolarja, ki ideje za svoje najboljše pesmi dobi kar na stranišču. Imate tudi morda vi kakšno skrivno mesto, kjer najlažje ustvarjate?

Tudi jaz sem knjigo Teci, teci kuža napisal na stranišču, stran od hrupa in nenadnih telefonskih klicev, drugače pa največkrat pišem na morju v svoji prikolici (v tišini na postelji), prav tako tudi doma.

Kako to, da ste se odločili postati snemalec poleg pisateljstva? Pravzaprav sem hodil na Pedagoško akademijo, kjer sem spoznal svojo ženo in se z njo poročil. Potrebovala sva denar, zato sem se zaposlil na televiziji, kjer sem sprva delal kot pomočnik, potem pa naredil izpite in postal snemalec in delal proti vsem pravilom.

Ste kdaj pisali pesmi ali pa se ukvarjali s kakšno drugo dejavnostjo? Napisal sem eno samo pesem, ki sem jo recitiral svoji ženi na poročno noč. Ukvarjam pa se tudi z risanjem; ilustriral sem knjigo Baronov mlajši brat.

Janja Kotnik, 8. c
OŠ Bibe Röcka
(mentorica BZ Lidija Volk)

Zvestoba lepi knjigi

Odbor za Kajuhovo bralno značko pri Medobčinski zvezi prijateljev mladine je pripravil prireditev s podelitvijo spominskih priznanj za zvestobo lepi knjigi in Kajuhovi bralni znački v osnovni šoli. Prireditev je bila v dvorani Doma kulture v Velenju v torek, 11. maja 1999.

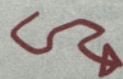
S to prireditvijo so nagradili tiste osmošolce vseh šol v naši dolini, ki so osem let osnovnega šolanja sodelovali v akciji S knjigo v svet in vztrajali pri dobri knjigi kljub močni nadvladi drugih medijev, predvsem televizije.

Teh bralcev ni bilo malo. Na osnovni šoli Bibe Röcka jih je bilo 29, na osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha 18, iz Smartnega je bilo nagrajenih 22 učencev, na velenjskih šolah pa je bilo število učencev še večje, največ na šoli Antona Aškercarja in Šaleka - več kot 40.

Polno dvorano osmošolcev in njihovih mentorjev je najprej prijetno presenetil dramski igralec Gašper Tič, ki je z gibom, mimiko in besedami zmogel odigrati, kako je prišel na svet. Zabavno in poučno z veliko zanimivih podatkov, povezanih z rojstvom (tudi z rojstvom teh 14 in 15-letnikov, ki so z zanimanjem sodelovali v predstavi).

Sledil je prisrčen nagovor Kristine Kovač z Medobčinske zveze prijateljev mladine, v katerem je poudarila pomen dobre knjige in spodbudila nadebudne bralce, naj ostanejo zvesti knjigi še naprej. Nato so podelili priznanja vsem 298 bralcem in s šopkom rož za opravljeno delo zahvalili še njihovim mentorjem.

Jožica Andrejč

N A R O Č I L N I C A

NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____ PRIMEK _____

NASLOV _____

LETNA NAROČNINA 1000 SIT

Izdaja: OBČINA ŠOŠTANJ • Naslov: p.p. 4, 3325 Šoštanj • tel.: (063) 883-001, 40-310 • E-mail: list@i-rose.si • Odgovorna urednica: URŠULA MENIH • Uredništvo: JOŽICA ANDREJČ, IDA JELENKO, PETER RADOJA, PETER TURINEK, EDI VUČINA, BRANKO VALIČ • Oblikovanje: MARKO MARINŠEK • Lektoriranje: URŠULA MENIH • Tisk: TISKARNA VELENJE d. d.
Po mnenju Urada vlade RS za informiranje št.: 4/3-12-177/94-23/36 spada List občine Šoštanj med proizvode iz 13. točke tarifne številke 3 prometnega davka.

Tiskano na recikliranem papirju